

Logatec

Glasilo občine Logatec, 12. junij 2003, letnik XXXIII, št. 6

- Planinsko polje - naravni park
- Po ljubljansko ali po notranjsko?
- Proračun - kako z njim?
- Carinarnica danes in...
- Godbeniških 90 let
- Med visokimi priznanji
- Prvi v Pokalu Slovenije

Datumi ostajajo, spomini bledijo

Pa svobode tiska, ki da naj bi bila med temeljnimi sestavinami vsake demokracije, posebej še če gre za nepristranski tisk!!!

Ali pa tudi ne, ko pa gredo spominjanja tako rada v pozabo. Z 9. majem je že nekaj podobnega: tega dne se steka obletnica konca svetovne vojne, nekoč tudi odmevni dan zmage, zdaj še komaj bled spomin na zmagovalce in osvoboditelje. Ste opazili sicer letos kaj posebnega? Pač, država je rebalansirala (beri: uravnotežila ali bolje rečeno prikrojila) proračun in namignila občinam, da so zdaj na vrsti one za rebalans, čeprav so proračun nekatere občine komaj sprejele – med temi tudi logaška – ponekod pa sploh še ne.

smo, vsaj na t i h e m , pričakovali, da bo maj prijaznejši od muha-stega aprila, a se je začel kar z budnico prvemu maju, dnevu dela, in podražitvam vseh vrst: elektrike, bencina, cestnine, učbenikov, TV naročnine, obutve in oblačil in celo zdravil – pa še kaki prikriti povišici. Kdo bi vedel!? Toda brez panike; na inflacijo to ne bo imelo posebnega vpliva, pravijo, ne bo je več kot 5,1%. Bo pa ob naslednjem prvem maju vse drugače: budnica nas bo predramila v Evropski uniji.

Morda bomo pa takrat občutneje praznovali 3. maj – dan

Bil pa je maj tudi mesec za spogledovanje s prihodnjo regijsko-pokrajinsko naravnostjo; Logatec se je znašel v preizkušnji kot slavni Odisej: med Scilo statistične

ljubljske urbane regije in med Karibdo nestatistične, zato pa toliko bolj notranjske regije. Torej se je začelo.

Na predvečer 25. maja se je zgodila Riga; nekateri so peli, nekateri pa rigali. In potem na vsem lepem še 25. maj, seveda, že dolgo brez štafete in dneva mladosti, zato pa z Godničem v Titovi preobleki tudi na domačih tleh; cirkus je pač potreben, čeprav je pietetno vprašljivo okusen. So si pa zato Rovtarji omislili na ta dan prave nadomestne volitve, ki se jih je udeležilo skoraj 20% volilcev. Ostalih 80% si je najbrž mislilo: pa ne nas basat!

Povsem drugače bodo zavihrale zastave 25. rožnika. Ne verjamete? – Kaj bo že tedaj?

Urednik

Spoštovane občanke, spoštovani občani!

Minilo je že 12 let od dneva, ko se je slovenski narod s polno mero odgovornosti odločil, da stopi na samostojno pot v svojo demokratično državo - Slovenijo. Danes z veseljem ugotavljamo, da je bila odločitev prava,

odločitev, ki nas v tem trenutku vodi v družbo evropskih narodov. Prepričan sem, da bodo tudi v prihodnje vsa naša prizadevanja in delo peljali k napredku naroda, povezovanju in dobremu počutju vseh živečih Slovencev.

Vsem občankam in občanom Občine Logatec čestitam ob dnevu državnosti in želim prijetno praznovanje

Janez Nagode,
župan občine Logatec

Dober dan – gospod župan!

Želja po Notranjski.

V prvi polovici majnika so se kar dvakrat zapored sestali v Cerknici župani notranjskih občin: iz Cerknice, Loške doline, Blok in Logatca in se pogovarjali o možnosti za oblikovanje notranjske regije – upravne pokrajine, kamor bi bržčas sodili vsaj še Postojna in Pivka. Župani so se dogovorili, da povabijo medse ministra za notranje zadeve Rada Bohinca, v čigar resor sodi tudi regionalizacija Slovenije. – Ta regionalna zaokroženost bi bila zanimiva tudi za kak strukturni sklad iz Evropske unije, ki manj razvitim namenja kar zajetno pomoč.

V iskanju sogovornikov.

Notranjski župani so se 9. maja sestali v Rakovem Škocjanu s predsednikom Državnega sveta Republike Slovenije Janezom Sušnikom in državnim svetnikom Vincencijem Otoničarjem, ki zastopa v svetu notranjske občine. Pogovori so bili namenjeni tehtanju možnosti o medsebojnem sodelovanju občin z državnim svetom. Občine bi lahko v državnem svetu imele primerne sogovornika pri državnem zboru, ko ta oblikuje zakonodajo in normative, ki jih država nenehno spreminja in potem vsiljuje občinam.

Vodovod tudi za Ceste in Ložansko dolino.

Rekonstrukcija vodovoda iz novega zajetja v Turkovi grapi je v polnem zamahu. Kakih 60 gospodinjstev iz Cest in Ložanske doline, ki so bila odvisna od kapnic, bo tako napajal novi vodovod. Iz vrtine bo pritekala neoporečna voda po novih ceveh in prek novega vodohrama ter se bo mimo obeh zaselkov pretakala do IOC Zapolje, ki je tudi z občino in vaščani soinvestitor zajetne naložbe. Izvajalec dovolj zahtevnih zemeljskih del je Treven SP. Prav kmalu bo stekel razgovor z vaščani glede načina in časa hišnih priključkov na vodovod.

Nujna ureditev pasjega nereda.

Psov je v Logatcu vse polno, pasjih iztrebkov vsepovsod pa celo preveč. Na županov naslov se vrstijo pripombe in pritožbe na račun pasjega onesnaževanja; bolj kot na pse letijo povsem utemeljene opazke na njihove lastnike, med katerimi se mnogi vedejo docela brezskrbno, ko njihovi ljubljenci lahko onesnažujejo okolje. Da bi se občutno zaježil pasji nered, je županstvo pripravilo poseben odlok, ki bo uvedel posebno takso na pse in ustrezne »vzgojne« ukrepe, ki bi doleteli neodgovorno ravnanje lastnikov psov.

Martin Koren

Novi vodovod iz Turkove grape obroblja na novo tudi cesto proti Rovtam.

Izza svetniških klopi

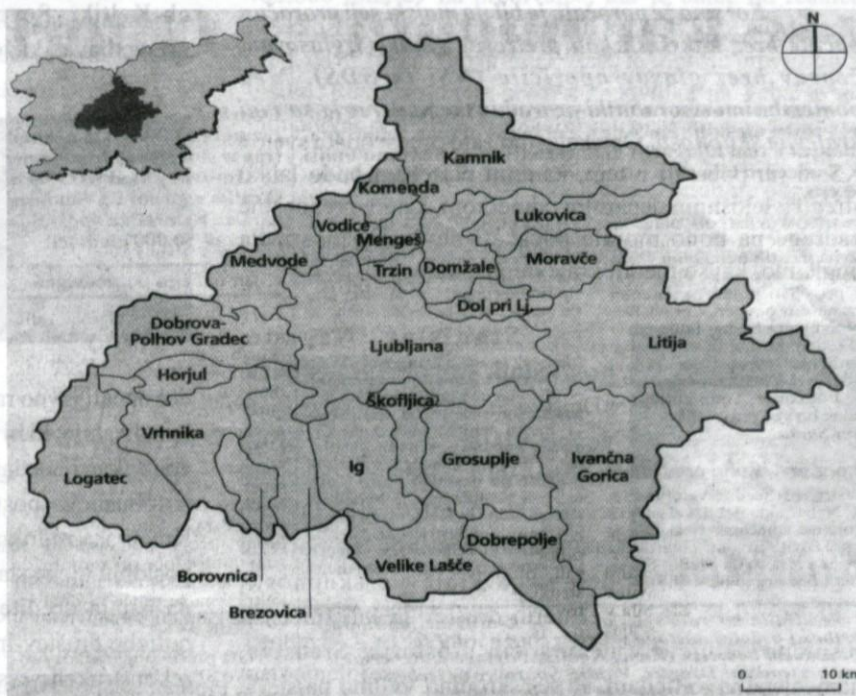
Logatec k ljubljanski pokrajini?

Ljubljanska urbana regija ponuja ključ do trajnostnega razvoja, kar je prepričalo tudi občinske svetnike, da so na majski seji soglasno podprli vključitev naše občine k Regionalnemu razvojnemu programu Ljubljanske urbane regije in na tak način zakoličili Logatec v okviru 24 občin, ki bodo očitno tvorile bodočo ljubljansko urbano – regijo.

Ljubljanska regija prek Razvojne agencije ponuja razvijanje partnerstev na lokalni, regionalni, nacionalni in mednarodni ravni, pospešitev celostnega razvoja regije in krepitev skladnega regionalnega razvoja. Za razvojne programe bi zagotavljali domače in tuje vire financiranja.

Pravijo, da bo Ljubljanska regija kot složna celota temeljila na spoštovanju posamezne občine, kar naj bi v prepletanju medsebojnih odnosov privedlo do boljše kakovosti življenja za današnji in jutrišnji čas. Regija naj bi bila tudi za vse občine most do Evropske unije.

V prvih zamahih naj bi

vzpostavili racionalnejšo prometno povezavo tudi v sodelovanju z železnico, poskrbeli za učinkovitejšo čiščenje odpadnih voda v okviru projekta Čista Ljubljanica ter pripravljali regijsko odlagališče

odpadkov.

Za projekte, ki so povezani z našo občino, naj bi iz proračuna namenili med leti 2003 in 2006 nekaj nad 28 in pol milijona tolarjev.

Špela Istenič

Naši svetniki sprašujejo in predlagajo

Bibijana Mihevc, SLS, je ob ugotovitvi, da je še tisto bore malo tržnice, ki smo je premgli nasproti Kmetijske zadruga, odnesla Tuševa naložba, predlagala, naj bi županstvo vztrajalo, da se v središču Logatca zagotovi in uredi ustrezen tržni prostor. Saj bi ne bilo prav, ko bi v Logatcu ostali brez vsakršne tržnice.

Mitja Osterman, SDS, je glede na to, da so ustavljene vse aktivnosti o ustanovitvi parka Snežnik in tudi ne kaže, da bi se prav kmalu nadaljevale, predlagal, da bi po zgledu občine Cerknica razglasili v naši občini **zavarovano območje**

Planinskega polja, vključujoč vasi Laze, Jakovica in Grčarevec. »Smo pred vstopom v Evropsko skupnost; tam bomo prepoznavni le toliko, kolikor se bomo sami promovirali. EU ima pozitiven odnos do zavarovanih območij in jih tudi finančno podpira. Prav tako je naravnana tudi naša okoljska in kmetijska politika v okviru programa SKOP, v katerega so vključeni vsi kmetje omenjenih vasi. Z zavarovanim območjem bi pridobili vsi; ohranila bi se neokrnjenost narave, biotska pestrost, postavljen bi bil temelj za trajnostno naravnani razvoj kmetijstva in turizma ter drugih dejavnosti, s katerimi in od katerih živi večina tamkajšnjega prebivalstva. – Dajmo ljudem iz omenjenih vasi priložnost, da še naprej skrbijo za ta lepi košček Slovenije in ga ohranijo tudi zanamcem. Ne nazadnje, naj bi te kraje zadovoljni zapuščali tudi naključni obiskovalci in turisti,« je sklenil svojo zanimivo pobudo Mitja Osterman.

Martin Koren

Med seboj

Po sprejetem proračunu

Kot smo že poročali, je bil na majski seji proračun občine brez kakršnih koli pretresov gladko izglasovan, čeprav brez glasov opozicije (NSi in SDS). Med pomembnimi uporabniki proračunskega denarja so tudi krajevne skupnosti. Obiskali smo zato predsednike svetov KS in jih pobarali o tem, katerim potrebam bodo lahko stregli z letošnjim denarnim odmerkom, katere prednostne zadrege pa bodo morale počakati novih možnosti. Pa poglejmo, kaj so menili krajevni »župani«.

Stanislav Nagode, predsednik sveta KS Hotedršica:

»Dejstvo je, da so želje in potrebe vedno višje od razpoložljivih sredstev. V Hotedršici sicer trenutno tečejo aktivnosti pri pridobivanju lastniških prostorov za potrebe delovanja krajevne skupnosti, nekaterih društev in knjižnice, ki

resnično delujejo v nemogočih prostorih. Sredstva, namenjena investicijam, so res skromna, želimo pa si, da bi dokončno asfaltirali cesto v dolnji Novi Svet, če že ne v celoti, pa vsaj del te ceste. Tik pred pričetkom izvedbe pa je projekt za posodobitev telefonije in izgradnjo KaTV omrežja tudi v Hotedršici. Upamo, da bo kmalu zagledal zeleno luč tudi projekt za gradnjo enostranskega pločnika

ob Keltiki. Seveda, v prihodnosti bo na vrsti javna razsvetljava, ki že lep čas kliče k temeljiti prenovi.«

Andrej Kermavnar, predsednik KS Laze-Jakovica:

»Proračun je pač omejen. Na sam proračun ne bi mogli kaj prida računati. Ta hip je za našo krajevno skupnost odločilnega pomena program CRPOV, ki se izvaja zdaj že tretje leto. Tako bomo v Jakovici

dokončali javno razsvetljava. Vsaj delno bomo uredili tudi kanalizacijo, ki bi naj odvajala padavinske in odplakovalne vode, kar je sedaj za ta kraj kar problematično. Tudi do avtobusnega postajališča sredi Laz se bomo dokopali; Kmetijska zadruga nam dovoli, da zgradimo nadstrešek na poslopju njene stavbe. Za nadaljnja pororačunska obdobja pa ostaja ureditev večnamenskega prostora ob šoli za potrebe društev in mladine. Širše želje pa se nanašajo na rekonstrukcijo ceste iz Laz do Logatca, kjer smo pa odvisni predvsem od državne pripravljenosti.«

Boštjan Marinč, predsednik KS Log-Zaplana: »Reči moram, da se nam letos obeta zelo pomembna pridobitev; iz vrtin v Turkovi grapi, nad katero

bo zgrajen tudi poseben rezervoar, bodo domačije v Cestah in po Ložanski dolini dobile kvalitetno vodo. Z vodo bo tako oskrbljenih 60 domačij, ki bodo sicer za hišni priključek obročno prispevale po 200.000 tolarjev. Pričakujemo, da bi nam ob vkopavanju cevovoda

uspelo spotoma vgraditi tudi posebne cevi za kasnejše podzemno električno omrežje. Na nadaljnja proračunska sredstva pa bo počakalo asfaltiranje ceste proti Kisovcu. Dolgoletna želja vaščanov je tudi prenova šolskega poslopja, kjer bi se primerneje uredili prostori za sestanke, za kulturne in družabne prireditve, za shajanje mladine in še kaj. Potrebujemo pa tudi urejeno avtobusno postajališče z ekološkim otokom v bližini, pa javno razsvetljavo... Saj bo, bo. Veste, v majhnem kraju se pozna že vsak najmanjši premik.«

Berto Menard, predsednik sveta KS Naklo:

»Posebno velikih proračunskih obetov nismo pričakovali, saj smo vedeli, da bo zajeten del proračuna oddan že vnaprej: nepoplačane investicije, stroški občinske uprave, šolstva – osemletke v devetletke,

otroškega varstva, zdravstva, sociale itd. S proračunom smo vendar zadovoljni, saj bomo kljub dogovorjeni solidarnosti uredili javno razsvetljavo po Poštne vrtu, Naklu, po Rovtarski cesti, po Levstikovi, Gregorčičevi in Potoški ulici. Nekaj bo šlo še za asfalt, pa bomo nekako preživeli. K varnejšemu prometu pa bo gotovo pripomoglo novo krožišče pri Klamu. Ostaja pa za nove proračune prej ko ne ureditev Notranjske ceste skozi Martinj hrib, rekonstrukcija čistilne naprave, izgradnja kanalizacije po Rovtarski in Notranjski, povezujoč martinjsko naselje. Prepričan sem, da se ponujajo boljši časi, saj so se strasti nekoliko umirile ob zavesti, da je občinsko središče potrebno primerne razvoja.«

Franc Rudolf, predsednik sveta KS Tabor:

»Ja, investicij je vedno več kot sredstev. Zadovoljen pa sem, da bo – tudi s pomočjo države – primerno urejena šola za devetletko. Poravnani bo tudi dolg do vaščanov ob Gorenjski cesti, saj gre rekonstrukcija ceste h

kraju, žal, s premalo pripravljenosti nekaterih lastnikov, da bi odstopili del zemljišča za prepotreben pločnik, ki bi zagotovil večjo varnost pešcev. Računamo tudi na zamenjavo salonitnih cevi iz Cuntove grape proti Dolenjemu Logatcu. Komunalno bomo uredili Pokopališko cesto, Strmico in Lipco, nekaj denarja bo tudi za Dol in

Grčarevec. Seveda, manj denarja pa bo za druge ceste. Odprto bo ostalo vprašanje mrliške vežice, grajskega kompleksa, stare sodnije in Tabora – posebej glede zimске službe.«

Most čez Logašnico.

Bojan Rupnik, predsednik sveta KS Trate:

»Nad proračunom smo razočarani, saj razen za vzdrževanje krajevnih cest nismo dobili tako rekoč ničesar, čeprav smo imeli na osnutek proračuna kar nekaj pripomb. Smo pa ogorčeni nad izjavo, zapisano v Notranjskih novicah, češ da smo v

naši krajevni skupnosti porabili v zadnjih štirih letih blizu 400.000 tolarjev na prebivalca, kar je daleč od resnice. Neodločljivo nujno pa bi morali sanirati plaz na veharški cesti, da bi zavarovali promet, zlasti avtobusni prevoz otrok v šolo. Rekonstrukcija ceste z Židovnika na Veharše gre tudi preveč po polžje. Neasfaltiranim cestam pa še zlepa ne bo videti konca. Da o igrišču ob šoli v Žibršah niti ne govorim. Ekoloških otokov za ločeno zbiranje odpadkov pa tudi še lep čas ne bo. Pa vendar bi bilo prav, ko bi se lahko dogovorili vsaj za neke okvirne čase, v katerih bi se tudi v hribovskih okoljih kaj očitneje premaknilo.«

Rafael Krvina, predsednik KS Vrh Sv. Treh Kraljev:

»Proračun se kar nekako ustaljeno ponavlja: ogromno denarja ostane v dolini, kjer se izvajajo velike investicije; za manjše kraje ostane malo. In tako nekako bo šlo tudi naprej po znanem

političnem razhajanju: LDS se zavzema za investicije v center, SLS pa se odloča tudi za obrobje. Za nas je vsekakor najpomembnejša naložba v odsek ceste od Sopota skozi Hlevišo do Vrha Sv. Treh kraljev. Doslej smo živeli le od obljub in zemeljskih del. Letos se nadejamo, da bi asfaltirali vsaj dva kilometra te ceste. Na prihodnji proračun bomo bržčas morali počakati za dokončanje navedene cestne preнове, za obnovo šolske strehe in zagotovitev pitne vode na šoli.«

Špela Istenič

Carinarnico bo odplaknilo

Kljub velikemu interesu in nasprotovanju notranjskih gospodarstvenikov bo logaška carinarnica po neprijetnem zagotovitlu direktorja ljubljanske Carinarnice septembra zaprla svoja vrata

Z vstopom Slovenije v EU se bodo spremenile nekatere dejavnosti, ki se zdaj opravljajo zaradi državnih meja. Precej opravil bo postalo odveč, med njimi tista carinska opravila, ki se zdaj opravljajo v odnosu do držav EU. Državna uprava se na ta prehod, ki bo sicer uveljavljen, predvidoma v noči na prvi maj 2004, že pripravlja. V te priprave je vpeta tudi racionalizacija carinske službe. Carina je fiskalno najpomembnejša ustanova, saj s carinami in trošarinami polni približno polovico državnega proračuna. Direktor ljubljanske Carinarnice Zoran Taljat je 22. maja zainteresiranim uporabnikom logaške carinske izpostave, županu Janezu Nagodetu in poslancu Stanislavu Brenčiču predstavil načrt reorganizacije Carinskega urada Ljubljana.

Z gledišča razlagalca bi predvidenim spremembam težko oporekali. Manjše izpostave se bodo ukinile ali (in) se prevrednotile v carinska skladišča. Logaška je med najmanjšimi, saj ima v celotnem obsegu dela le 1,6-odstotni delež. Poleg logaške bo ukinjena tudi škofjeloška, ki ima

Carinarnica še, a ne za dolgo.

dvakrat tolikšen delež, kot je logaški, in izpostava železniške postaje Ljubljana, ki sama obdeluje sedemdeset tisoč deklaracij. Direktor je poudaril, da je težko utemeljevati zahtevo po carinjenju v Logatcu, če se blago pelje, vzemimo pot od Obrežja do Logatca, mimo štirih carinskih izpostav: prve-mejne in treh v Ljubljani, ki so le streljaj od avtoceste.

Drugače je z gledišča uporabnikov storitev logaške izpostave. Ti so se na pobudo poslanca Stanislava Brenčiča in povabilo logaškega župana že bili sešli mesec dni poprej, da bi utemeljili potrebnost nadaljnega carinjenja v Logatcu. Poslanec je njihova prizadevanja podprl tudi na tej predstavitvi reorganizacije carinske službe. Logaška izpostava "pokriva" široko območje, vse tja do Babnega polja. Resda je utemeljenost izpostave glede na ekonomske kazalce skromna, gospodarstvu na tem območju pa pomeni občutno dobrodošlo olajšanje. Struktura izvoza s tega območja je drugačna od poprečja ljubljanske carinarnice in je izrazito bolj usmerjena k trgom zunaj Evropske unije (ZDA, Rusija...). Navzoči predstavniki podjetij so bili enotnega mnenja, da je carinjenje na manjših izpostavah hitrejše, ker cariniki poznajo izvozno in uvozno blago, saj zvečine ostaja enako. Menili so tudi, da gre sistem poenostavljenega carinjenja, kjer se administrativna opravila opravijo v podjetjih in zgolj pod nadzorom carine, na račun večjih stroškov teh podjetij. Zavzemali so se tudi za podaljšanje delovnega časa carinarnice.

IZ ODGOVOROV DIREKTORJA TALJATA JE BILO RAZBRATI, DA SE BO Z letošnjim septembrom carinska izpostava kljub drugačnim željam notranjskega gospodarstva ukinila. Zmanjšani obseg carinskih opravil pa se bo še opravljal v okviru carinskega skladišča, kjer naj bi delala dva zaposlena. Sprememba bo približno dve leti na preizkušnji, saj ni mogoče zanesljivo napovedati, kam se bodo usmerili gospodarski tokovi po vstopu Slovenije v EU.

Ko srce bije še za druge

Zadnji delavnik v aprilu je v našem kraju potekala krvodajalska akcija.

V odmerjenem času se je na kraju odvzema krvi (prostor že nekaj let prijazno posoja šola 8 talcev) zvrstilo kar 258 Logatčanov – ljudi s širokim srcem, ki se zavedajo pomembnosti svojega dejanja. Mladi in manj mladi so prihajali dobro razpoloženi. Večina jih je kri darovala že večkrat, 44 pa kar od 30 do 70-krat. Prav veseli smo bili, ko smo lahko opazili lepo število mladih, ki so kri oddali prvič; naštelih smo jih kar 14. Imamo pa v Logatcu tudi krvodajalcev, ki so oddali kri prek 80-krat.

Morda je pomembno omeniti, da je prišlo letos do spremembe v zakonodaji. Ta daje delodajalcem pravico do nadomestila za izgubo delovnega časa delavca zaradi udeležbe na krvodajalski akciji, refundacija se opravi pri Zavodu za zdravstveno zavarovanje Slovenije. Tako upamo, da bo poslej glede krvodajalskih odsotnosti z dela manj negotovanja. Primerno pa je, da pohvalimo vse tiste delodajalce, ki so za to človekoljubno dejanje tudi doslej imeli polno mero razumevanja. Tokratna akcija je bila uspešna, in verjamemo, da bo tako tudi še v prihodnje.

Predstavnice Rdečega križa Logatec pa so tudi to pot vsakega udeleženca sprejele s skromnim darilcem.

Zdenka Tršar

Jago

Gozd in voda

Dvoje neobhodno vabljivih naravnih prijateljev

Kar se tiče preskrbljenosti z gozdom velja Slovenija za srečno deželo, saj spada med najbolj gozdnate države v Evropi. Gozdovi pokrivajo 1.149.633 hektarjev, kar je 57% celotnega ozemlja Slovenije. V Evropi sta bolj gozdnati le še Finska in Švedska.

Čeprav površinski delež celinskih voda skupaj s koščkom morja ne dosega površinskega deleža gozdov, Slovenija tudi v tem pogledu velja za razmeroma srečno. Skozi večino naših krajev in mest teče reka ali vsaj potok. Kadar si želimo sprostitev v naravi, nas nadvse pritegne ravno voda.

znanstveniki gozdu nemalokrat razsipnost, saj je tudi sam porabnik vode in jo z izhlapevanjem vrača v ozračje. Kljub temu pa za gozd v naših geografskih razmerah večinoma velja, da ugodno vpliva na hidrološki režim. Nesporno zadrži vsaj del padavinskih voda, zmanjšuje površinsko odtekanje vode in s tem nastanek in razvoj erozije. Korenine dreves in drugih gozdnih rastlin ter dejavna favna gozdnih tal rahljajo gozdna tla in zato delujejo kot drenaža, ki povečuje globinsko odtekanje vode in tako pozitivno vpliva na količino podtalnice. Gozd deluje tudi kot filter, saj se voda

hidrološke funkcije imajo gozdovi na širših vodozbirnih območjih, na potencialnih vodovarstvenih območjih in ob vodotokih ter ob manjših stoječih vodah. Tretjo stopnjo poudarjenosti imajo vsi drugi gozdovi, ker vsi prispevajo k enakomernejšemu odtoku vode.

Zavod za gozdove Slovenije je za potrebe izdelave gozdnogospodarskih načrtov za obdobje 2001-2010 popisal in ovrednotil funkcije gozdov in predvidel potrebne ukrepe. Najuspešneje lahko opravljajo hidrološko funkcijo zdravi, stabilni, mešani gozdovi z visoko lesno zalogo. Pri gospodarjenju s takšnimi gozdovi velja poudarjeno spoštovati tri načela: sonaravnost, mnogonamenskost in trajnost. V gozdnem prostoru s poudarjeno hidrološko funkcijo se vsa dela načrtujejo in opravljajo v skladu z omejitvami, vsebovanimi v odlokih o varovanju vodnih virov. Na teh območjih je prepovedano odlaganje vseh ekološko oporečnih odpadkov, še zlasti v okolici izvirov, vodnih kotanj in mokrišč.

Vabilo v objem gozdov in bližino voda. – Z Območne enote Ljubljana – Zavoda za gozdove Slovenije vas vabimo, da letos, še prav posebej v tednu gozdov, vsaj kakšen oddih od vsakdanjih obveznosti namenite prav vodi in gozdu. Pojdite na sprehod skozi gozd, do potoka, reke, izvira...! Izdelajte mlinček iz šibja! – Saj veste, ko se bo zavrtel, bo nekje odmevala tudi tista narodna »Ob bistrem potoku je mlin...«

Marijana Tavčar,

Zavod za gozdove Slovenije, OE Ljubljana

Tudi mokriščem naj velja naša skrb.

Pojma gozd in voda sta si blizu. V vodnem krogu pripada gozdu pomembna vloga in nasprotno: voda je pomemben del gozdnega ekosistema. Gozd kot pomemben proizvajalec rastlinske biomase vpliva na količino, kakovost in razpoložljivost vode.

Gozd prestreže velik del padavin, ki padejo na kopno. Količina padavin, ki jih prestreza in zadržuje, je odvisna od sestave drevesnih vrst, zgradbe in razvojne faze gozda, od vrste in trajanja padavin in mnogih drugih dejavnikov.

Pri ocenjevanju vloge gozda glede zadrževanja vode očitajo

pri potovanju skozi gozdna tla fizično in kemično očisti.

Po Zakonu o gozdovih in Pravilniku o gozdnogospodarskih in gozdnogojitvenih načrtih pripisujemo gozdovom, ki pozitivno vplivajo na hidrološki režim, hidrološko funkcijo. Po omenjenem pravilniku imajo prvo stopnjo poudarjenosti hidrološke funkcije gozdovi na območjih prve in druge varstvene cone po odloku o zaščiti virov pitne vode, na ožjih območjih vodnih zajetij in drugih vodnih virov, nad znanimi kraškimi jamami, brezni in podzemnimi vodnimi tokovi in ob jezerih. Drugo stopnjo poudarjenosti

Obogatite občinsko glasilo tudi s svojimi sporočili in s svojimi mnenji!

Priznanje za »darilo vnukom«

Za prispevek k ohranjanju naravnih vrednot in kulturne dediščine v turizmu je Turistična zveza Slovenije podelila prestižno priznanje dolnjelogaški šoli.

Koordinacijski odbor Turistične zveze Slovenije je v okviru projekta Naravne vrednote in kulturna dediščina 2001/02 razpisal temo »Slovenija vnukom v dar«. Občine so predlagale za pridobitev priznanja za delovanje na področju naravne in kulturne dediščine tiste institucije, ki se ukvarjajo z ohranjanjem in varovanjem kulturne in naravne dediščine. Iz cele Slovenije je bilo 68 predlogov, od tega pa 24 nagrajenih s priznanjem. Občina Logatec je predlagala Osnovno šolo »8 talcev« Logatec, ki si je priznanje tudi prislužila.

Šola namreč s svojimi učenci že več let izvaja raziskovalni program »Kulturna in naravna dediščina občine Logatec«. V sklopu tega projekta je v zadnjih letih izdala nekaj obširnih publikacij na temo dediščine, in sicer: Notranjska hiša, Sokolsko društvo Dolenji Logatec, Furmani, kovači in kolarji, Železnica na Logaškem, Lipe v

Marjan Rožič podeljuje priznanje ravnateljici Metki Rupnik.

Logatcu, Življenje Logatčanov in Orli in sokoli v Dolenjem Logatcu. Raziskave so bile dolgotrajne in temeljite in so potekale v sodelovanju s priznanimi strokovnjaki s področja zgodovine, arheologije, geografije idr. Šola je s publikacijami domačinom in tujim gostom približala domačo dediščino, z osveščanjem ljudi pa je tudi prispevala pomemben delež k razvoju

turizma v domači občini. Zaradi vsega tega jo je občina predlagala za podelitev priznanja, in kot edina nagrajena šola v Sloveniji je občini lahko v ponos.

Priznanja so podelili med sejmom Alpe – Adria na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani; ravnateljica šole Metka Rupnik je prejela priznanje iz rok predsednika Turistične zveze Slovenije Marjana Rožiča.

Karmen Osredkar

Duhovni odsevi

Od govorice bolečin do nenadejanih radosti

Od tam, od koder želijo ljudje iz svoje samote, koder hočejo ubesediti svojo stisko

Sedeli smo v majhni sobi s telefonsko slušalko v roki. Vsak sodelavec po osem ur, štiriindvajset ur na dan, vse dni in noči, vse nedelje in praznike.

Sedeli smo tam in poslušali pripovedi o teminah življenja. V naša ušesa so se prelivala zgodbe zanemarjenih in zlorabljenih otrok,

trpinčenih žena, premalo ljubljenih mož, duševnih bolnikov, nemočnih staršev, ki so ostali brez dela. Govorile so bolečine ljudi, ki so iz različnih vzrokov izgubili svoje najdražje in se jim je ob tem podrl svet. Poslušali smo pripovedi otrok, ki so morali biti starši svojim staršem, ker očetje ali matere niso zmogli odgovorno živeti svojega poslanstva. Poslušali smo

tožbe, obtožbe, krike nerazumevanja, krike strahov, krike samote.

Redko se je primerilo, da je klicatelj prosil za nasvet. Večina je potrebovala sogovornika. Ampak ne gostobesednega, polnega modrih idej in plehkkih tolažb. Ljudje so si želeli iz svoje samote, hoteli so ubesediti svojo stisko, jo osvetliti in ji s tem dati drugačen videz. To pa je omogočilo le ponižno, ljubeče uho nekoga, ki je sprejemal vsakega v njegovi posebnosti, ki se ni zgražal nad nikomer, ne glede na vsebino včasih zelo dramatične pripovedi, ki ni zlorabil zaupanih skrivnosti, ki ni z ničemer posegal v intimnost pripovedovalca in ga ni usmerjal v skladu s svojimi omejenimi znanji in načeli.

Nekoč je eden od prostovoljnih terapevtov-svetovalcev na

superviziji povprašal, kako dolgo naj poslušamo nekoga, ki je v hudi stiski, v depresivnem stanju, ki si streže po življenju. Odgovor je postregel z besedami profesorja Trstenjaka: »Poslušaj ga tako dolgo, dokler se ne nasmehne!« Včasih je to trajalo celo noč. Včasih pa tudi to ni bilo dovolj. Občutek obupne nemoči je v takem primeru globoko zarezal v dušo vsakega sodelavca.

Vsakdo želi biti slišan. Paradoks je prav v tem, da smo ljudje včasih zelo osamljeni, ko sploh nismo sami. Ker se ne znamo pogovarjati. Ker drug drugemu kažemo zamaskirani obraz in ne resničnega. Ker si ne upamo podariti svojih doživetij, izkustev, predvsem tistih, ki so nas globoko ranila. Tako ustvarjamo lažno sliko, da je vsem lepo, samo meni ne. Pa smo v

sebi vsi ranjeni, nikogar ni, ki ga še ne bi bilo nečesa strah, ki bi bil vedno razumljen, sprejet, ki ne bi bil nikoli bolan, ki ga ne bi črvičilo čustvo dvoma, zavisti, zapuščenosti, ki ga ne bi stiskala odvisnost, osamljenost.

Nekdo je nekoč zapisal: »Vsakdo ima svojo usodo in lahka ni nobena.«

Zakaj sem napisala to razmišljanje? Morda zato, ker je bilo tudi v mojem življenju zaradi raznoterih okoliščin veliko trpljenja. Z Božjo milostjo pa je bolečina rodila drugo kvaliteto. Uspela sem omiliti strah, da bi ljudje zlorabili moje zaupanje. Hvaležna sem, da mi je bilo dano spoznati ljudi, ki nosijo v sebi veliko svetlobe in so jo sposobni prepoznati tudi v sočloveku. Morda pa pišem to tudi zato, ker me do kosti preresejo

vesti, da si ljudje, tudi zelo mladi, vzamejo življenje. Ker mislijo, da je življenje končano v tisti točki, iz katere trenutno ne vidijo izhoda. Pa vendar so z mesta, na katerem obupani stojijo, speljane številne poti, od katerih mnoge vodijo k doživljanju globoke notranje sreče.

Stopamo v čas dopustov in počitnic. Več prostega časa lahko uporabimo tudi za to, da z izostreno tenkočutnostjo prisluhnemo drug drugemu. Vzemimo pa si dovolj časa tudi zase, za pogovor s samim seboj in Stvarnikom. Tako bo ostala naša notranjost sveža, da bomo sposobni stopati v prihodnost, ki prihaja sama od sebe. Praviloma nas obišče v nepričakovanem nadejanju.

Irena Štirn

Troje aforizmov

Dober delavec je vreden dobrega plačila; pa ne vedno in ne povsod.

Kdor noče delati, naj bo šef!

Šport je gladiatorstvo sodobne civilizacije.

Janez Jerina, ml.

Tudi hrana za odrešenje

Letos je prejelo na Logaškem prvo sveto obhajilo 110 otrok.

In koliko se jih je z Jezusom prvič združilo po posameznih župnijah?

V župniji sv. Nikolaja je bilo 57 prvoobhajancev.

V dolnelogaški župniji je k angelski mizi pristopilo 57 (29 dečkov in 28 deklic), v Gorenjem Logatcu 22 (17 dečkov in 5 deklic), v Rovtah 12 (po 6 dečkov in deklic), v Hotedršici 9 (2 dečka in 7 deklic), na Vrhu Sv. Treh Kraljev 7 (4 dečki in 3 deklice), na Medvedjem Brdu 3 (vsi trije dečki). Doživeli so svoj »zlati dan«.

Ko bi smeli k prvemu obhajilu še Lažani (in Jakovčani), bi bilo še dodatnih 5 prvoobhajancev (3 dečki in 2 deklici).

ur

Logaške

Obogatite občinsko glasilo tudi s svojimi sporočili in s svojimi mnenji!

Con brio

Glasbena šola Logatec praznuje 30-letnico. Ravnatelj Matjaž Albreht z ekipo prodornih profesorjev gradi sodobno glasbeno ustanovo. Studio 25 – edini šolski snemalni studio v Sloveniji. Slavnostni koncert ob obletnici – uvod v tretji festival VERIS, ki postaja vse bolj mednaroden in mladinski.

Con brio je oznaka za glasbeni tempo, prevedeno v ognjevitost. In prav to se zdi najboljša beseda za vse, kar se je v treh desetletjih dogajalo in se še dogaja na Glasbeni šoli Logatec. Ravnatelj Matjaž Albreht pa ostaja skromen in zmeren v svojih pričakovanjih in načrtih: "Pravzaprav ne delamo nič velikega, skušamo zadostiti zakonu o glasbenem šolstvu in hkrati ponuditi našim učencem sodobno glasbeno šolo. To pomeni, da smo pripravljene prisluhniti tudi željam posameznikov, tako otrokom kot starejšim. Poučujemo prav vse instrumente /izjema je harfa/, pri nas se da učiti tudi petja, zelo zasedeni pa so tudi naši oddelki za jazz, citre; v naslednjem šolskem letu bomo uvedli pouk tamburic. Naša glasbena šola daje možnost tudi starejšim, ki morda v mladosti niso imeli možnosti obiskovanja glasbene šole."

Ena šola, 6 orkestrrov

Ravnatelj glasbene šole kot iz rokava stresa podatke o številu učencev, koncertov, zmag na tekmovanjih mladih glasbenikov... Posebej je ponosen na orkestre glasbene šole: simfonični in godalni pa pihalni orkester, mali simfonični orkester v Rovtah, harmonikarski, Big band. S šestimi orkestri se lahko pohvalijo le redke glasbene šole v Sloveniji.

Logaška Glasbena šola je bila ustanovljena leta 1972 – najprej kot del Osnovne šole 8 talcev. Na koncert, ki ga je šola pripravila ob koncu prvega šolskega leta, 9. maja 1973, je bil tedanji vodja glasbenih oddelkov Ilija Marković skupaj z učiteljico Boženo Pekarovič, Nušo Štefančič, Tonetom Mačkom, Janezom Gostišo, Dušanom Kobalom in Cvetom Mačkom zelo ponosen. Sedaj, 30 let kasneje, pa na Glasbeni šoli poučuje 30, po večini akademsko izobraženih glasbenikov in glasbenic. Prodorna skupina z ravnateljem ustvarja pogoje za sodobno glasbeno šolo, v kateri se učenci dobro počutijo. To dokazujejo tisti, ki šolanje nadaljujejo na Srednji glasbeni šoli v Ljubljani (6), Akademiji za glasbo (4),

Rogovi, žametno božajoči...

nekateri celo v tujini (2). Glasbena šola v Logatcu se lahko pohvali tudi z mnogimi tekmovalnimi dosežki; na letošnjem državnem tekmovanju je tako Kvartet klarinetov (prof. Marjan Grdadolnik) osvojil Zlato priznanje in 3. nagrado, Bronasta priznanja pa so prejeli kar štirje kitaristi iz razredov prof. Eve Hren.

Studio 25 – posebnost logaške šole

Odrta za nove ideje in pobude postaja Glasbena šola stičišče profesionalne in ljubiteljske kulture. Spretno krmari med čermi zakonskih omejitev in iskanjem možnosti za nadgradnjo programov. Tako na oddelku za jazz, rock in popularno glasbo poučujejo osnovne instrumente ritemske sekcije: kitaro, električne klaviature, električni bas, kontrabas in bobne (baterije). Na oddelku je vpisanih več kot 50 učencev.

In še z nečim se lahko pohvali Glasbena šola Logatec: je edina v Sloveniji, ki ima lasten snemalni studio. V Studiu 25, ki je nastal kot pilotski projekt Ministrstva za šolstvo, so v petih letih delovanja nastali mnogi posnetki za šolsko rabo – učitelji posnamejo igranje svojih učencev; v zadnjih letih pa ga za snemanje svojih zgoščenek ali demo posnetkov čedalje pogosteje uporabljajo različni slovenski glasbeniki. Tako je nastalo že nekaj

dobrih izdelkov, med njimi je bila prva zgoščenska *Jaz pa male citre 'mam*, ki so jo posneli učenci citer na slovenskih glasbenih šolah, sledila je zgoščenska *Naj se te s pesmijo dotaknem*, ki jo je posnel MePZ Adoramus, nastalo pa je tudi nekaj novih posnetkov Pihalnega orkestra Logatec, in še bi lahko naštevali.

Letos tretjič – Veris

Hitro rastoča šola torej, za katero je bil veliki prelomni dogodek 9. februarja 1994 – otvoritev novih prostorov na Notranjski 3. Od takrat je šola programsko izjemno napredovala, postala je gibalno kulturnega razvoja v občini, znana daleč po Sloveniji po mladem kolektivu, uspešnih orkestrih in uspehih na državnih tekmovanjih glasbenikov in zadnje čase tudi po festivalu Veris. Matjaž Albreht, ki je ravnateljstvo poprijel v šolskem letu 1996/97, je pobudnik festivala, ki bo letos že tretjič v pomladne dni prinesel svežino mladih domačih in tujih glasbenikov. Festival se bo začel 14. junija s slavnostnim koncertom ob 30-letnici Glasbene šole, zaključil pa 25. junija s koncertom skupine Four Saxs. Vmes pa vsak dan po dva koncerta – skupaj 16 glasbenih dogodkov, ki bodo zaznamovali letošnje jubilejno leto Glasbene šole Logatec – še eno z oznako con brio.

B. Novak

Petja za obilje pohval

Milivoj Šurbek, ki je strokovno spremljal revijo malih skupin v Hotedršici, je bil nad petjem tako navdušen, da bi najraje kar vse nastopajoče predlagal za medobmočno revijo

Drugi majski petek se je v podružnični šoli Hotedršica odvila revija malih pevskih skupin. Pevci kvinteta Pomladni odmev, okteta Pa kol'k'r tol'k' Kulturnega društva Drevored OŠ »8 talcev« in Logaškega okteta, Logaškega vokalnega kvarteta in Dekliškega seksteta KD Adoramus so zapeli po tri pesmi. Prireditve je prijetno vodila Barbara Brus, skupine sta na sceno in z nje prijazno vodila mladenič in mladenka, odeta v stara – na videz praznična – oblačila.

Strokovni spremljevalec revije, maestro Milivoj Šurbek, je po koncu prireditve kar sibal pohvale reviji kot celoti in nastopajočim. Dobrohotno in spodbudno je po reviji pri Turk nastopajočim sicer povedal, kaj bi bilo smiselno še bolj natančno izdelati, kako graditi dinamiko, kako upoštevati izraznost besedila. Vsaki skupini je nakazal tisto posebnost, ki krni njeno učinkovitost ali megli slušno

Dekliški sekstet - pač, za odlično. Foto: D. Malavašič

podobo. Nad petjem pa je bil tako navdušen, da je skoraj vse nastopajoče predlagal za medobmočno revijo.

Poslušalci smo uživali. Vsaka skupina je zapela vsaj eno, ki je posebej dobro zazvenela: istrska Sijaj mi sončece Pomladnemu odmevu, dalmatinska Majko oktetu Pa kol'k'r tol'k' z blago božajočim solom Franca Medena, Goreči ogenj Logaškemu vokalnemu kvartetu, Maurijeva Uspavanka Dekliškemu sekstetu ter Dve utvi Logaškemu oktetu. Takšnih revij si še želimo.

Na prireditvi je bila predstavljena tudi drobna, a lično urejena brošura Revijsko prepevanje na Logaškem 1968-2003. V njej je Marcel Štefančič popisal razvojno pot revij od prve, šolske do letošnje, 35. po vrsti, ki je zaradi številčnosti sodelujočih zborov morala kar na štiri plati: otroška, mladinska, odrasla in revija malih pevskih skupin, o kateri govori ta zapis. Veseli in

Milivoj Šurbek - navdušen nad zbori in orkestri. Foto: D. M.

ponosni smo lahko, da imamo med seboj človeka, ki stvari pomni, ki jih je ves čas zapisoval in – predvsem – živo dejavno sooblikoval.

Še pripis: medobmočne revije malih pevskih skupin, ki je bila 23. in 24. maja v Ivančni Gorici, so se – odmevno – udeležili kvartet in oba okteta. Logaški oktet je bil, poleg noneta Vitra, še izbran za revijo oktetov v Novem mestu, prireditve najvišjega ranga v državi.

Iskrene čestitke!

Janez Gostiša

V kakovostnem vrhu tudi Logaški oktet

Na medobmočno revijo malih vokalnih skupin osrednje Slovenije se je uvrstilo kar četvero logaških skupin. Logaški oktet tudi na državno revijo

Letošnja medobmočna revija oktetov in malih vokalnih skupin osrednje Slovenije je bila 23. maja v Ivančni Gorici. Na podlagi strokovnega mnenja, ki ga je podal na občinski reviji Milivoj Šurbek, so bili za medobmočno revijo izbrani Logaški vokalni kvartet, Logaški oktet in Oktet Pa kol'kor tol'k' ter Dekliški sekstet KD Adoramus, ki pa se zaradi odsotnosti nekaterih pevk, žal, ni mogel udeležiti revije.

Logaški osmerek bo jeseni pel na državni reviji.

Foto: D. Malavašič

Tudi na medobmočni reviji se je izkazalo, da imamo v Logatcu visoko raven ljubiteljskega petja ter odlične pevce, saj so prav Logatčani med nastopajočimi – iz Cerknice, Dobrove, Ribnice, Ivančne Gorice, Litije – kar močno izstopali.

Po izjemno ugodnem mnenju strokovnega spremljevalca te revije Mitje Gobca se bo državne revije oktetov jeseni v Novem mestu udeležil Logaški oktet.

NevMa

Kot brezbrežno morje

Logaški Pihalni orkester je sijajno počastil svojih 90 let muziciranja. Razstava z novinarsko konferenco. Predstavitve jubilejne publikacije *Do zlatih sadov*. Slavnostni koncert. Parada radosti in živopisnosti.

O domovina, ko te je Bog ustvaril, te je blagoslovil in je rekel: »Tod bodo živeli veseli ljudje.«

(I. C., Kurent)

Za uvod v praznovanje

V maju je bilo v Logatcu toliko različnih prireditev, in zlepa nihče ne bo mogel trditi, da se v Logatcu ničesar ne dogaja. Seveda, kakor za koga! Nekoga je potegnilo veseljačenje v »Pipa baru«, nekoga so se posebej dotaknili krsti v cerkvi sv. Nikolaja, druge zopet dirka v Zapolju, mnoge pa slovesnosti ob častitljivem jubileju Pihalnega orkestra, nekatere pa več teh stvari hkrati, skratka, pestre ponudbe in izbire več kot dovolj.

Denimo, odtvoritev razstave in predstavitve publikacije *Do zlatih sadov*.

V avli športne dvorane se je 23. maja pričela nekoliko medla predstavitve 90-letnice orkestra. Medla po udeležbi predstavnikov medijev, kajti sočasno je bila sklicana tudi tiskovna konferenca. Lahko bi rekli, da so mediji skopo zaznali pomembnost lepega jubileja. Drugače pa je bila

predstavitve skrbno pripravljena. Predsednik Kulturnega društva Pihalni orkester Logatec Slavko Albreht je po nastopu mladega kvarteta klarinetov poleg priložnostne dokumentarčne razstave predstavil tudi odlično pripravljeno publikacijo »Do zlatih sadov.« Pozdravne besede župana so bile pravi uvod v pomembno praznovanje.

Če v miru prelistamo

publikacijo, ki so jo pripravili Slavko Albreht, Igor Resnik, ki je publikacijo domiselno oblikoval, ter Marcel Štefančič, ki je publikacijo tudi uredil, se dovolj nazorno seznanimo s kroniko Pihalnega orkestra. V sprehodu skozi čas se nizajo dogodki od samega začetka poti do zadnjega zlatega uspeha v Trbovljah. Opis vzponov in padcev, širok spisek sedanjih in nekdanj sodelujočih godbenikov, dirigentov, predsednikov društva in vsi drugi zapisi v publikaciji naj bi vzpodbujali voljo za nove izzive.

Potlej – Slavnostni koncert v športni dvorani.

Proslavljanje visokega jubileja ima res poseben čar. Kako da ne, saj so godbeniki na 23. tekmovanju godb v koncertni težavnostni stopnji pod vodstvom dirigenta Marjana Grdadolnika dosegli kar 96,1 točke in si tako prislužili zlato plaketo s posebno pohvalo. To je bil ob 90-letnici še dodaten razlog za prijetno muziciranje za veselje in vriskanje. Nešteto ur trdega dela je obrodilo tako odličen rezultat, saj orkester v vsej svoji zgodovini ni bil nikoli tako številčen, mladostno samozavesten in prepričan v pravilnost svoje poti.

S slavnostnega koncerta Pihalnega orkestra.

Foto: D. Malavašič

Program slavnostnega koncerta, ki sta ga 24. maja povezovala Marinka Dodič in Jože Gostiša, je vključeval predvsem repertoar predtekmovalega koncerta pa tudi nastop pevcev iz vrst pihalnega orkestra in zbora Adoramus. Poudarek proslavljenju ob 90-letnici pa je dal pokrovitelj večera in slavnostni govornik župan občine Logatec Janez Nagode. Brez pomena bi bilo kakršnokoli ocenjevanje, saj so bile ocene že izrečene v strokovnih krogih, za občinstvo pa je bil očitno najbolj všečen zadnji del prireditve z nastopom pevke-sopranistke Rebeke Hren in pevca-tenorista Janeza Gostiše mlajšega ob spremljavi pevcev Adoramusa.

Da je orkester res mladosten, pričajo tudi priznanja, saj je prejelo bronasto Galusovo značko kar 20

godbenikov (za pet let delovanja), dva sta prejela srebrno priznanje (nad 15 let delovanja) in štirje zlato priznanje za 25 let delovanja. Mednarodna godbeniška zveza CISM pa je podelila Antonu Mačku najvišje odlikovanje – Zlati križec – za zaslužno 50-letno muziciranje.

Orkester, v katerem so člani v poprečju stari nekaj nad dvajset let, prav gotovo še ni izrekel zadnje besede, in prav gotovo bomo o njem slišali še mnogo pohvalnih besed.

In končno – med-območno srečanje pihalnih orkestrrov in mažoretnih skupin

»Božja setev je pognala kal in je rodila – zrasla so nebesa pod Triglavom.« (I.C., Kurent)

Območna izpostava Javnega sklada RS je pod vodstvom Nevenke Malavašič organizirala in izpeljala skupno božjesetveno srečanje mažoretnih skupin in pihalnih orkestrrov. Ponovno lahko rečemo, da je srečanje razdajalo bogate sadove, saj je poleg pihalnega orkestra slavila tudi logaška mažoretna skupina, ki se je prav te dni ponovno uvrstila med najboljše v Sloveniji in si ponovno potrdila možnosti za nove meddržavne in evropske tekmovalne izzive.

Program se je pričel ob 15. uri s parado po Cankarjevi cesti. V paradi je sodelovalo okoli 500 godbenikov in mažoret. Skratka, številčna postava, ki je tako ob poti privabila tudi lepo število gledalcev. Vsi skupaj so se nato združili na prireditvenem prostoru pred športno dvorano. Zaradi dežja se je nato prireditev selila v dvorano. Mažoretne skupine iz Ribnice, Kočevja, Ljubljane, Trebnjega, Horjula, Trbovelj, Cerknice in iz Logatca so svoj živopisni program plesale na posneto glasbo in ob spremljavi orkestrrov. V prazničnem popoldnevu so nastopali Godba iz Stične, Pihalni orkester z Vrhnike, Godba iz Cerknice, Pihalni orkester iz Litije in orkester iz Logatca.

Prireditve je prikupno povezovala Barbara Novljan Mišič iz Cerknice, mnenja o nastopu pihalnih orkestrrov pa je po prireditvi predstavil Milivoj Šurbek.

Lepi majski dnevi za prijetne spomine.

Albin Čuk

Srečanje godb in mažoret.

Foto: J. Turk

Taborke tudi v mednarodni pevski družbi

Ženski pevski zbor Tabor je letošnjo bogato sezono sklenil s celovečernim koncertom; v pomladanskem času pa je gostoval doma in v tujini

Ženski pevski zbor Tabor iz Gornjega Logatca je svojo peto pevsko sezono začel na medobmočnem srečanju zborov v Zagorju, kjer je bil odlično strokovno ocenjen. Božični koncert so pevke odpele v akustično odlični cerkvi sv. Ane v Tunjicah, potem pa prvič odšle na mednarodno gostovanje. Na koncert ob slovenskem kulturnem prazniku jih je povabilo Kulturno društvo Kraški dom iz Repentabra, občine, ki je že dolga leta pobratena z našo občino. V kulturnem domu so pevke pod vodstvom zborovodje Zdravka Novaka odpele koncertni program slovenskih in tujih skladateljev, posebej lepo so številni poslušalci sprejeli skladbe na Prešernova besedila. Še ena logaška ljubiteljska

Pevke Tabora v "objemu" pevcev iz Loparja.

kulturna skupina več je torej dokazala, da glasba ne pozna meja.

Prav to pa je bil tudi namen 3. mednarodnega srečanja zborov v Marezigah, ki sodi v okvir več dni trajajoče prireditve Praznik refoška. Dekleta so na njej nastopila že tretjič, tokrat v mednarodni družbi. Poleg logaškega zbora so se na koncertu predstavili domačini – člani Moškega zbora Lopár, iz Hrvaške pa so prišli člani Vokalne skupine Lodža iz Grožnjana, zapela pa sta tudi Mešani pevski zbor Kolinska iz Ljubljane in Vokalna skupina Odmevi KD Rdeča zvezda iz Saleža v Italiji. Pevskega srečanja se je udeležil tudi direktor JSKD Republike Slovenije Igor Teršar, ki je v nagovoru poudaril, "da pevci ne znajo peti sovraštva ne preprirov, pevci ne vpijejo in nočejo preglasiti drug drugega. Pevci iščejo harmonije in prijateljstva." To pa je bil tudi pokoncertni

namen srečanja pevk in pevcev treh držav, ki so znali ubrano zapeti ne glede na meje, razlike v kulturi in jeziku.

Letošnjo zelo uspešno sezono pa so Taborke 6. junija sklenile s celovečernim koncertom, na katerega so se, kot nam je zaupala predsednica zbora Bojana Levinger, pevke z zborovodjem Zdravkom Novakom skrbno pripravljale vso sezono. Treba je bilo z veliko potrpežljivosti na vajah pridobiti pevsko kondicijo za izvedbo celovečernega programa, saj je koncert sestavljal zelo sodoben program 18 skladb domačih (Rojko, Svete, Merku, Kumar, Jež) in tujih skladateljev (A.K. Pöllänen, W. Mayrhofer, A.Favero). Program je dopolnila tudi glasba s plošče, ki so jo pevke izdale ob 5-letnici delovanja; na njej pa so koncertni posnetki iz sezon 1998-2003.

Uspešna sezona, ni kaj! Naj bo takih in še uspešnejših vsaj desetkrat pet!
D.T.

Med revijskim prepevanjem in visokimi državnimi priznanji

Na jubilejni 35. reviji so prepevali naši odrasli zbori; Janezu Gostiši je bila podeljena Gallusova listina, Marcelu Štefančiču pa Linhartova plaketa.

Ko bi Cankarjev Kurent oživel

Ivan Cankar se je s Kurentom »to zanimivo idejo ukvarjal že bogvedi koliko časa.« (I. C. 1909) Kurent je bil zasnovan v času, ko je pisatelj spoznal simbolno porabnost domače folklore. S Kurentom je hotel Cankar nakazati »žalostno simboliko slovenskega veseljaštva in slovenskega življa.« In vendar je v Kurentu polno življenjskega optimizma in spevov lepotam slovenske zemlje.

Prav županov nagovor na jubilejni 35. reviji odraslih zborov 10. maja me je spodbudil, da vpletam med svoje majske zapiske (o reviji in 90-letnici Pihalnega orkestra) izsečke iz Cankarjevega Kurenta, saj mnoštvo majskega kulturnih dogodkov izpričuje Cankarjeve postulate: »Zakaj gore in poljane oznanjajo, da je Bog ustvaril paradiz za domovino veselemu rodu, blagoslovljenemu pred vsemi drugimi.« Če se ne motim, prav besede Igorja Teršarja, direktorja JSKD Slovenije,

potrjujejo, da je Slovenija nad evropskim povprečjem ljubiteljskih dejavnosti.

Revijsko prepevanje na Logaškem

»Veseli ljudje bodo živeli tod; pesem bo njih jezik in njih pesem bo vriskanje.«

(Ivan Cankar, Kurent)

Kar 35 let je minilo, odkar je vzniknila misel o organizaciji občinske pevske manifestacije – revije, ki je zajela zборе iz vseh treh tedanjih osrednjih šol: Gornjega in Dolnjega Logatca ter Žirov, ki so takrat še spadale k logaški občini. Idejo je dal tedanji svetovalec za glasbeni pouk Marjan Binter iz ljubljanskega Zavoda za šolstvo, ki se je udeležil koncerta šolskih zborov v Gornjem Logatcu. Vzpodbudo pa sta poprijela tedanji ravnatelj Vinko Haložan in zborovodja Marcel Štefančič.

Celotnega razvoja revijskega prepevanja na Logaškem prav gotovo ni mogoče obelodaniti v kratkem sestanku, je pa zgodovinski razvoj mogoče spremljati v drobni publikaciji »Revijsko prepevanje na Logaškem, 1968 – 2003, ki jo je izdala in založila Območna izpostava Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti Logatec, zanjo

Ženski zbor društva invalidov in upokojevcev.

D. Malavašič

Marcelu Štefančiču Linhartova plaketa. Foto: D. Malavašič

Nevenka Malavašič, besedilo pa je pripravil Marcel Štefančič.

Med odraslimi pevskimi zbori so se letošnje revije 10. maja udeležili Moški pevski zbor Hotedršica pod vodstvom Matije Logarja, Ženski pevski zbor Društva invalidov in Društva upokojencev pod vodstvom Karoline Medvešček,

Cerkveni mešani pevski zbor Mozaik Hotedršica pod vodstvom Staneta Nagodeta, Obrtniški mešani zbor »Notranjska« pod vodstvom Janeza Gostiše, Pevsko društvo Logatec pod vodstvom Lovra Groma in Ženski pevski zbor Kulturnega društva Tabor pod vodstvom Zdravka Novaka.

Gallusovo in Linhartovo spričevalo

Ob letošnjem revijskem jubileju je bil tudi dovolj primeren čas za podelitev posebnih priznanj Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti. Tako je komisija za priznanja s področja glasbenih dejavnosti sklenila, da se Galusova listina za leto 2002 za dolgoletno strokovno in organizacijsko delo, ki je pomembno vplivalo na razmah ljubiteljskih kulturnih dejavnosti, podeli Janezu Gostiši. Komisija za priznanja s področja gledaliških in lutkovnih dejavnosti JSKD RS za leto 2002 pa je podelila Linhartovo plaketo za življenjsko delo na področju ljubiteljske gledališke dejavnosti Marcelu Štefančiču. V imenu Sklada

Janezu Gostiši Gallusova listina.

Foto: D. Malavašič

je visoka priznanja podelil Marko Studen.

Oba prejemnika sta priznanje zares zaslužila in tako obema tudi v imenu uredniškega odbora iskrene čestitke.

Bine Čuk

Logaške mažorete med evropsko elito

Tudi na tretjem državnem prvenstvu Mažoretne in twirling zveze Slovenije so bile Logatčanke prepričljivo najboljše – pot jih vodi na evropsko prvenstvo v Bratislavo

Letošnje že tretje državno prvenstvo Mažoretne in twirling zveze Slovenije je potekalo v Trbovljah 17. in 18. maja. Tekmovalke in tekmovalci so se pred šesterico mednarodno priznanih sodnikov in sodnic pomerili v klasični mažoretne disciplini, v plesno-mažoretne disciplini in v twirling športu. Znotraj disciplin so bile tekmovalke in tekmovalci razvrščeni v starostne kategorije, v twirling športu pa tudi na različne ravni zahtevnosti.

Dvodnevno tekmovanje, na katerem je nastopalo prek 300 tekmovalcev in tekmovalk iz vse Slovenije, je potekalo ob navdušenem bodrenju spremljevalnih skupin in drugih gledalcev.

Najbolje so se odrezale Logatčanke, saj so v vseh treh disciplinah osvojile največ medalj in pokalov. V twirling

Med eleganco in gracioznostjo.

Foto: J. Turk

športu so osvojile zlato, srebro in bron v tekmovanju posameznic in prav tako v parih. Junior skupina iz Logatca pa

je v klasični dejavnosti osvojila pokal za prvo mesto v teži konkurenci.

(nadaljevanje na naslednji strani)

Prvič v Sloveniji je 17. maja potekalo prvenstvo v twirling športu za posameznike, pare in skupine. Tekmovalo je preko 40 tekmovalk in 3 tekmovalci v solo kategoriji, 11 parov ter 6 skupin twirlinga iz Lenarta, Logatca, Nove Gorice in Horjula.

V solo nastopih so morali tekmovalci in tekmovalke twirlinga prikazati znanje obveznih elementov s palico, baletnih telesnih gibov in obveznega solo programa v trajanju približno minuto in pol ob enaki glasbi za vse. Vse tri ocene so nato določale zmagovalce. Največ medalj so osvojile tekmovalke in tekmovalci iz Logatca in Lenarta.

Naslednjega dne so se med seboj pomerile mažorete v klasičnem

tekmovanju skupin. V vmesni kategoriji, disciplini B, ki vsebuje elemente med twirlingom in klasično mažoretno dejavnostjo, so tekmoval skupine in pari, pa tudi solo tekmovalke. Najbolje uvrščeni športniki in športnice twirlinga iz Mažoretne in twirling zveze Slovenije se bodo letos prvič predstavili na svetovnem prvenstvu twirlinga, kjer se bodo avgusta v španski Badaloni soočili s tekmovalci in tekmovalkami twirlinga iz Amerike, Japonske, Francije, Nizozemske in drugih držav, članic svetovne zveze twirlinga WBTF. Svoje znanje twirlinga bodo na svetovnem prvenstvu predstavile tekmovalke iz Lenarta, Nove Gorice in Logatca.

Letos je prvič potekalo tudi tekmovanje v klasični paradi in figurativi po pravilniku EMA – Evropske zveze mažoret, ki jo je zastopal višji sodnik-inštruktor Arno Leon Lasić iz Hrvaške. Skupine so bile ocenjene iz dveh nastopov; skupna ocena je odločala o zmagovalni ekipi. Tako se bodo najboljše uvrščene mažoretne skupine iz Laškega, Logatca in Trebnjega septembra že tretjič udeležile tekmovanja v klasični paradi in figurativi na evropskem prvenstvu zveze EMA, ki bo letos v Bratislavi. Pred tem so sodelovale že na evropskem prvenstvu mažoret v Veliki Britaniji in lani na Poljskem.

MZTS

Športni kalejdoskop

Tek prijateljstva privablja vedno več tekmovalcev

Letošnjega že 32. Teka prijateljstva v Hotedršici se je udeležilo kar 550 tekmovalcev in tekmovalk; med njmi veliko mladih in obetavnih tekačev

»Dajmo, dajmo!« so bile najpogosteje slišane besede v soboto, 24. maja, na 32. Teku prijateljstva v Hotedršici, ki ga je organiziralo Športno društvo Hotedršica na svojem društvenem igrišču. Teka se je udeležilo okoli 550 tekačic in tekačev, mlajših in starejših, z vseh koncev Slovenije. Zopet je bil presežen rekord v številu sodelujočih na tem tradicionalnem teku, ki šteje za pokal »Sobote«; prijavljen pa je bil tudi med prireditve »Slovenija teče za zdravje«.

Mentorji in trenerji so s seboj pripeljali veliko mladih, obetavnih tekmovalcev iz številnih klubov, predvsem iz severno-primorske regije; potrdili so, da njihovi

treningi niso bili zaman. Nekateri mladi, predvsem iz bližje okolice, pa so se teka udeležili le rekreativno. Osnovnošolci in srednješolci, teh je bila skoraj polovica vseh sodelujočih, so tekli v različnih kategorijah na 300, 600, 1200, 1500 in 3000 metrov. Ženske so tekle na 7000 metrov, moški pa so se lotili 13-kilometrskе proge in dokazali, da jih tudi pripeka ne spravi na tla.

Lepo vreme je pritegnilo številne obiskovalce. Organizatorji so poskrbeli tudi zanje, saj so jim omogočili voden pohod do cerkve sv. Barbare na Ravniku in vrnitev do cilja, po zaključnem delu proge za ženski tek.

Kot pravi predsednik društva Franc Nagode, zagotovo ne bi šlo brez mnogih prostovoljnih ur članic in članov društva, nikakor pa ne brez številnih sponzorjev, ki kljub težkim razmeram radi prispevajo sredstva tudi v ta namen. Za to jim gre resnična zahvala.

Prav zato so organizatorji lahko poskrbeli tudi za osvežitev tekmovalcev na progi ter pogostitev po njej. Zmagovalni trije tekmovalci v vsaki kategoriji so prejeli medalje, skoraj vsi tekmovalci pa so bili deležni tudi ene od praktičnih nagrad.

Pravzaprav pa so bili zmagovalci vsi: tisti, ki so tekli in tudi organizatorji. Če pa letos komu le ni uspelo priti povsem na vrh, bo imel ponovno priložnost na 33. teku naslednje leto.

S. Nagode

Le kdo bo najhitrejši?

Foto: J. Turk

Prvi v Slovenskem pokalu

Tekaškemu smučarskemu klubu Valkarton Zlata plaketa Bloškega smučarja, priznanje, ki gre najboljšemu tekaškemu klubu v državi

V klubu z veseljem ugotavljajo, da so večino ciljev dosegli, nekatere celo presegle. Vrhunec je vsekakor skupna zmaga v Slovenskem pokalu, za kar je bilo potrebnih 17 zmag, na stopničkah pa so stali kar 38-krat. Na državnem prvenstvu je zmagal Vasja Rupnik, ki je osvojil tudi prve točke v svetovnem pokalu in se zato pomeril tudi na svetovnem prvenstvu. Tekmovalci Valkartona so nastopili še na Mladinskem svetovnem prvenstvu, Olimpiadi mladih, na Igrah Alpe – Adria, trije so se uvrstili na pokal Topolino, dva sta sodelovala na OPA igrah in eden na pokalu Kurikala.

Za take rezultate so zaslužni trenerji, tekmovalci in vodstvo kluba. Trener Tomaž Uršič je letos prvo leto strokovno skrbel za treninge vseh tekmovalcev. Za mlajše kategorije pa posebej skrbita Boštjan Gostiša in Florjan Ambrožič, podmladek pa trenira Davor Jerina v Dolenjem, Urša Antičević pa v Gornjem Logatcu. Prve resne priprave so stekle na Vrhu Svetih Treh Kraljev, nato so se vrstili treningi v okolici Logatca. Med počitnicami so pogosto trenirali in nastopili na pomembnejših rolnarskih tekmah. Konec novembra, ko pri nas še ni bilo snega, so se reprezentantje pripravljali

Tekaška mladost sredi velikih uspehov.

na ledeniku Dachstein v Avstriji, drugi pa so trenirali doma in čakali na prvi sneg.

Minula zima je obdarila Logatec s snegom, zato so pripravili kvalitetne tekaške proge, izpeljali tekmo za Veliko nagrado Valkartona in tekmo za Slovenski pokal ter dve tekmi za mlajše kategorije osrednje regije. – Mimo prog za treninge so pripravili tudi progo za rekreativce, ki so prihajali z vseh krajev Slovenije in uživali v teku po prijazni okolici.

Jeseni je klub prestavil svoj

sedež na Tržaško 148, kjer so garažne prostore poleg gradu z dovoljenjem sedanjega lastnika-najemodajalca preuredili za svoje potrebe. Januarja so kupili nove motorne sani.

Letošnja sezona je med najuspešnejšimi v zgodovini kluba. Tako tudi najboljša uvrstitev za Pokal Slovenije, zaradi česar je 27. maja skupščina Smučarske zveze Slovenije podelila logaškemu Tekaškemu klubu Zlato plaketo – Bloškega smučarja kot najboljšemu tekaškemu klubu v državi.

Jože Rupnik

Skupna razvrstitev klubov za Pokal Slovenije

1. TSK VALKARTON	1809
2. TSD OLIMPIJA	1752
3. TSK MERKUR	1717
4. TSK BLED	1299
5. ŠD PLANICA	1111
6. TSK JUB DOL	1073
7. ŠD GORJE	436
8. TSK DEBITEL	434
9. SK BRDO	402
10. SK IHAN	170
11. ŠD ATRANS	140
12. ŠD MARIBOR	73
13. SK KOVINOPLASTIKA	47
14. SK ČRNA	44
15. ŠD KALCID	18

Pa na Slavnik

Za 27. april je bil napovedan pohod po Čičariji, vendar zaradi mokrotnega vremena se je vodja Alenka Mrak odločila za pohod na Nanos (1028 m). Šesterica planincev je vztrajala najprej z avtomobilskim prevozom skozi Kozino do Markovščine in od tod še nekaj kilometrov do Skadanščine.

Vreme je bilo deževno in povrh vsega še megleno. Vremenu primerno opremljeni so jo nato mahkali proti dve uri hoje oddaljenemu Slavniku. Vse naokoli se je ponujala zeleneča se narava ob popevanju kukavice. Tik pod vrhom je zavel v planice prav hladen veter.

Ob topli peči v Tumovi koči so se udobno preoblekli in posušili, saj zaradi slabega vremena so bili logaški planinci skoraj edini obiskovalci koč. Prijetno zgovorna sta bila oskrbnika, kar je popotnike še posebej razgelo.

Okrog njih popoldne je dež ponehal, megle so se umaknile in razgled je nesel čez Kras in do morja. Spočiti so se nato prek vetrovnega pobočja spustili v dolino, kjer jih je obsijalo sonce. Tik pred odhodom domov so obiskali še Slivje, kje so doma cenjena jabolka, iskani jabolčni kis, sok; pa tudi njihova slivovka se lepo prileže.

Marinka Petkovšek

Na pot pravega skavta

S skavtsko obljubo je krenilo 15 novincev na pravo skavtsko pot

Skavtsko obljubo poznajo vsi skavti na svetu. Slovenski skavti so vključeni v Zvezo Slovenskih katoliških skavtinj in skavtov (ZSKSS) ter v Zvezo bratovščin odraslih katoliških skavtov in skavtinj Slovenije (ZBOKSS). Obljubo izrečejo ob začetku svoje skavtske poti, ki jo spoznavajo kot novinci-najmlajši v volčjem krdelu, malo večji v četi, srednješolci v noviciatu in študenti v klanu, odrasli pa v bratovščini.

Skavti so se zaobljubili.

Foto: D. Malavašič

Novinci, »bodoči skavti«, spoznajo v svoji skupini nekaj mesecev teden za tednom zgodovino skavtstva, delo in življenje skavtov, vrednote ter pravila. Nato se po pogovoru z duhovnikom pripravijo na slovesni dogodek, ko pri svoji časti obljubijo, da bodo izpolnjevali skavtsko obljubo in deset skavtskih zakonov, ki pomenijo biti vreden zaupanja, zvest Bogu in domovini, vsak dan opraviti dobro delo, biti prijatelj vsakomur, biti plemenit, spoštovati naravo, ubogati starše in predstojnike, biti vztrajen in pogumen v težavah, biti delaven in varčen ter čist v mislih in dejanjih, skratka biti kreposten.

V življenju vsakega skavta je dogodek zaobljube najbolj pomemben. In logaški skavti so doživeli te trenutke v nedeljo, 18. maja.

Priprave so potekale kar nekaj mesecev; o njih je govorila in se dogovarjala skupina-trop za obljube, sestavljena iz predstavnikov vseh vej logaškega stega Zvedavi polh in bratovščine odraslih skavtov. Pripravili so dvodnevni izhod za vse veje, razen najmlajše. Tako se je večina skavtov zbrala že v soboto in se razpršila po različnih

krajih Planinskega polja. Tam se je vsaka zase pripravljala na nedeljsko slovesnost v pogovoru, ob pesmi in igrah, ki so trajale pozno v noč in še v nedeljsko dopoldne.

Sončnega nedeljskega popoldne so se vse skupine, v kateri je skupaj okrog devetdeset otrok in odraslih, zbrale ob razvalinah starega planinskega gradu. Tam je bilo vse pripravljeno za sveto mašo in obred obljub.

S prihodom župnika Janeza Kompareta so se vsi logaški skavti postavili na svoja mesta in s pesmijo pričeli sveto mašo, med katero je potekal protokol obljub. V vsako vejo stega je bilo sprejetih nekaj novincev – vseh skupaj 15, ki so z dvigom roke obljubili pri svoji časti, da bodo izpolnjevali obljubo in zakone.

Po končanem obredu je bilo veselja nič koliko. Začelo se je prijetno druženje ob sladkih dobrotah s starši in prijatelji skavtov. Za vse, ki so tega dne izrekli obljubo, se je začela življenjska pot pravega skavta.

NevMa

Spominski pohod na Blegoš

Zarana 11. maja se je 13 logaških planincev odpravilo na spominski pohod na Blegoš (1562 m). Prek Žirov in Hotavelj so se prepeljali do Leskovice. Pred planici je ostalo še dvoje ur hoda do vrha lepota v Škofjeloškem pogorju. Spotoma so se ustavili v planinski koči; od tod je bilo do vrha Blegoša le še pol ure.

Razgled z vrha ni bil ravno kaj prida, zato so se planinci kaj kmalu spustili spet do koč, kjer so se odpočili in okrepcali. Nato so prisostvovali slovesnosti, ki jo je pripravilo Planinsko društvo iz Gorenje vasi. Prijetno je bilo tudi v klepetu s prijatelji in znanci.

Počitek pred kočjo na Blegošu.

Foto: M. Petkovšek

V oblačnem vremenu so se pohodniki vrnili do avtomobilov in se sredi popoldneva odpeljali skoz Trebijo do planinske kočje na Ermanovcu (964 m). Tam je že sijalo sonce, in ponudil se je lep razgled po okoliškem hribovju.

Domov so se vračali skoz Sovodenj ter se ustavili v Idršku, kjer si Janez ureja vikend. Po ozkih in ovinkastih poteh so se prek Žibrš pripeljali v Logatec.

Marinka

Nove možnosti za roket

Med mladimi roketaricami se kažejo že obetavni rezultati

V Logatcu je roket zaživel s prihodom Zdenke Dežman, nekdanje državne reprezentantke, sedaj pa učiteljice telesne vzgoje v Dolnjem Logatcu. Okoli sebe je zbrala številna osnovnošolska dekleta in jih navdušila za to igro z žogo. Sama je organizirala nekaj tekem in turnirjev, dekleta pa redno vozi tudi na tekmovanja. Slabi pogoji iz preteklih let so se bistveno izboljšali iz izgradnjo nove dvorane, kjer je tudi igrišče v dimenzijah roketnih pravil. Ta želja se ji je tako izpolnila, druga, da bo ustanovila roketni klub, pa še pride na vrsto.

Delo v šoli temelji na množičnosti, zato so tekmovalni uspehi večkrat v ozadju. Z ustanovitvijo kluba bo tudi tekmovalni interes narasel, možna pa bo tudi selekcija igralk in igranje v klubu tudi po koncu osnovne šole.

Bo to jedro logaških roketaric? Od leve: Tanja, Špela, Tamara in Sandra.

Interes po bolj aktivnem in tekmovalnem roketu je v tem letu ob podpori staršev odpeljal v Ljubljano k Rokometnemu klubu Krim štiri dekleta: Tamaro Mavsar, Špelo Kogovšek in Tanjo Kavčič ter leto starejšo Sandro Lazar. Vsekakor je rezultat dobrega dela Dežmanove dosegel, da so vsa štiri dekleta po testiranju vzeli v ljubljanski klub in da so že v prvi sezoni povsem enakovredne ostalim soigralkam. Sandra Lazar še ni končala letošnjega državnega prvenstva s svojo skupino, ostale tri pa so po ogorčenih bojih v zaključnih tekmah osvojile 2. mesto v državnem prvenstvu!

Čestitke!

Sandi Kogovšek

Izgubljeni in zopet najdeni

Območni mnogoboj oblublanskega območja tokrat v Logatcu. Organizirali so ga domači taborniki iz rodu Srnjak. Vreme je bilo naklonjeno 24 tekmovalnim ekipam.

Že jutro je napovedovalo lep dan. S polurno zamudo, ki je že tradicionalna in nepremostljiva, smo začeli tekmovanje s polno paro. Kurjenje ognjev, signalizacija, premagovanje ovir, signalni stolp... Prijavilo se je 18 ekip najmlajših članov (medvedki in čebelice), ki so bili razdeljeni v štiri kategorije, in 6 ekip tabornikov od 5. do 8. razreda (gozdovniki in gozdovnice), razdeljenih v dve starostni kategoriji.

Na eni od kontrolnih točk. Foto: arhiv Notranjskih novic

Od vseh panog je največ težav GG-jem delala orientacija, čeprav po mnenju večine ni bila zapletena. Sicer pa smo po razmeroma dolgem času, na srečo, le našli vse izgubljene ovce in sešteli pridobljene točke. Tako sta se s 50,3 in 64,4 točkami na prvo mesto uvrstili ekipi Hitri volkovi in Fazenbriferji, ki jim je to mesto zagotovila dobra uvrstitev na orientacijskem pohodu.

Mlajši so se zelo dobro izkazali z lovom na lisico; pri postavljanju šotora in šotork pa se je zaradi neorganiziranosti (ali zaradi počasnosti in pedantnosti) podaljšala vrsta čakajočih ekip. Tako smo na koncu, med čakanjem starejših, lahko pogledovali proti vedno znova postavljenemu in podrtemu šotoru. Neuradni rezultati so vseskozi spreminjali vrstni red ekip. Ko pa smo le dočakali uradne izide, smo ugotovili, da so prva mesta po vrsti od najmlajših do najstarejših medvedkov in čebelic dosegli: Nori murni, Paglovci, Bliski in Pikapoke. Zadostno število točk za udeležbo na državnem mnogoboju pa so dosegli Paglovci, Indijanci, Super želvice, Bliski, Orli, Ognjene puščice ter Pikapoke.

Čestitamo!

M.S.,

Rod Srnjak Logatec

Navdušujoči mladi gledališčniki

Občudovanja vredni ponovitvi Male čarovnice, ki ni znala biti hudobna in Kdo bo koga pred številnim občinstvom v veliki dvorani Narodnega doma

Osnovna šola Tabor se je že na otroškem gledališkem maratonu predstavila z uprizoritvijo Male čarovnice, ki ni znala biti zlobna in Kdo bo koga. Učenci in njihovi mentorji pa so obe predstavi ponovili sredi maja v Narodnem domu za starše in svoje prijatelje.

Čarovnice niso vselej hudobne. Foto: D. Malavašič

Najprej je bila na vrsti predstava o malih čarovnicah-učenkah, ki so tik pred zaključnim izpitom, s katerim morajo zlobnemu čarovniku Gadjemu Strupu pokazati svojo zlobo. Izpit opravijo vse, razen ene... In tako se gledališka zgodba, ki jo je napisala Marija Clara Machado, priredila pa Darja Merlak, zavozlja ter na koncu razplete v veselje in srečo, ki se po končani igri razleže tudi med mlajšo dramsko skupino s štirinajstimi učenkami in učenci od 3. pa do 7. razreda, med katerimi je bila večina prvič na odskih deskah. Skupaj z režiserkama Miro Lapajne Prinčič in Darjo Merlak pa jih družijo veselje do igranja in nastopanja.

V predstavi Kdo bo koga avtorice in režiserke Bojane Levinger pa je navdušeno občinstvo občudovalo že »uveljavljena« igralca Jurija Švajncerja in Vito Nagode. Odigrala sta prav zanju napisano predstavo, zgodbo, ki jo pozna skoraj vsak najstnik. – Kaj storiti, če se ti ponudi priložnost, da ostaneš ves dan in vso noč sam doma? Ubogati starše in biti priden? Ali izkoristiti priložnost, ki se ti ponuja in malce tvegano uživati? Velika dilema, ki sta jo odlična igralca prepričljivo upodobila v veselje in smeh številne publike.

NevMa

Vsepovsod jo čutim – ljubezen

V polni avli osnovne šole Tabor je bil 28. maja zaključni koncert šolskih pevskih zborov. Mladi pevci in pevke so koncert naslovili Vsepovsod ljubezen. In potem so nam mladi pevci po koščkih ponudili ljubezen od otroškega zboru iz Hotedršice pod vodstvom marljive Jožice Nagode, prek otroškega do mladinskega zboru iz Gornjega Logatca – oba pod vodstvom prizadevnega zborovodje Zdravka Novaka. Nekaj drobcev ljubezni so nam natrosili med posamičnimi zbori še mali instrumentalni mojstri na sintetizatorju – spet pod vodstvom Zdravka Novaka.

Solistični nastop Andreje Sajovic ob sintetizatorju.

Ob koncu okruškov ljubezni, ki jih je simpatično povezovala Barbara Novljan Mišič, je ravnatelj Borut Fefer podelil posebna priznanja sedmim pevkam, ki so prepevale v šolskem zboru vseh osem let. Ana Kristina Dodič pa se je v imenu pevcev in pevk zahvalila zborovodju Zdravku Novaku za uspešno delo s pevsкими zbori na šoli.

Mladi pevci so prijetno pevsko popoldne izpeli v želji, da bi naj ljubezen širila harmonijo med ljudmi.

maš

Prvo mesto mladim logaškim gledališčnikom

Center za kulturo mladih v okviru Pionirskega doma v Ljubljani je v prvih dneh maja v Mladinskem gledališču pripravil Otroški festival gledaliških sanj – prvi tovrstni festival pri nas, ki ima značaj tekmovanja in ne le nastopanja ter druženja številnih otroških gledaliških skupin.

Tekmovanja se je udeležilo devetnajst otroških gledaliških skupin iz Ljubljane in okolice, tudi iz Logatca. V žiriji, ki je ocenjevala sceno, postavitev luči, kostume, igro..., so bili Bojan Martinec, direktor Pionirskega doma, in njegovi sodelavki Magda Tušar ter Bjanka Mihočka. Med zanimivimi in stilno raznolikimi predstavami je omenjena tričlanska komisija izbrala najboljše igre na nižji in višji osnovnošolski stopnji.

Tudi med najmlajšimi - najboljši. Foto: D. Malavašič

Logaška skupina »Sezuti čevlji«, ki deluje pod vodstvom Simone Nagode v okviru kulturnega društva Drevored OŠ »8 talcev« pa je na tem tekmovanju s predstavo LJUBI ME, NE LJUBI ME dosegla absolutno prvo mesto in si prislužila izlet v italijanski zabavišni park Gardaland.

Čestitke mentorici in nastopajočim!

NevMa

Na Pristavški Storžič

Bila je sobota. Zgodaj sem morala vstati. Jutro je bilo mrzlo. S planinci smo odšli na Pristavški Storžič.

Na avtobusu smo se ogreli. Nekateri so bili še zaspani in so malo zadremali. Avtobus se je ustavil na slovensko-avstrijski meji. Imeli smo nekaj nepričakovanih težav na meji, a smo ji srečno premagali.

Na vrst je bilo vzpenjanje v hrib. Vmes smo se najedli, saj smo bili že pošteno lačni. Prav prijeten je bil ta počitek. Sledilo je nadaljevanje poti. Malo smo bili utrujeni, a smo preživeli. Hodili smo šest ur. Seveda, so bili vmes krajši postanki. Na vrsto je prišel najtežji del: plezanje. Bilo me je strah. Ko sem zvedela, da bomo zavarovani, sem si opomogla.

Končno smo prišli na vrh. Tam je bil križ. Takrat je bila na prvem mestu hrana. Tudi fotografirati se nismo pozabili.

Bilo nam je lepo. Hvala našim vodnikom.

Tina Petrovčič, 4. a,
šola »8 talcev«

Smo dinamično podjetje s področja avtomatizacije proizvodnje in pogonske tehnike. Zaradi povečanega obsega dela iščemo nove sodelavce:

1. RAZVOJNI INŽENIR / INŽENIRKA

- VI. ali VII. stopnja izobrazbe elektro smeri,
- znanje angleškega jezika,
- zaželen strokovni izpit.

2. PRODAJNI INŽENIR / INŽENIRKA

- V. ali VI. stopnja izobrazbe elektro smeri,
- znanje angleškega jezika,
- zaželene izkušnje v prodaji.

Izkušnje v avtomatizaciji so dobrodošle, niso pa pogoj. Če vas zanimajo novi delovni izzivi, se nam pridružite. Čaka vas prijetno delovno okolje in stimulatívno plačilo.

Vaše prijave pričakujemo do 16. junija 2003.

PS, družba za projektiranje in izdelavo strojev, d.o.o.
Kalce 38b, 1370 Logatec
tel: 01 750-85-10, fax: 01 750-85-29
e-mail: ps-log@ps-log.si

ZAHVALA

Umrla je mama, babica in prababica

Ivanka Fortuna

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izkazano sožalje, darovano cvetje in sveče ter spremstvo na njeni zadnji poti.

Iskrena hvala gospodu župniku Janezu Selanu, pevkam Društva upokojencev in pogrebniemu zavodu Menard za lepo izveden pogrebni obred.

*Žalujoči:
vsi njeni*

ZAHVALA

V 75. letu starosti se je od nas poslovil dragi mož, oče, dedek in pradedek

Ivan Bogataj

Zahvaljujemo se vsem, ki ste se poklonili njegovemu spominu, darovali cvetje in sveče ter ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Posebna hvala dr. Likarjevi, pogrebniemu zavodu Manard, pevcem in Robiju Albrehtu za zaigrano tišino.

Prisrčna hvala bratu Pavletu za poslovilne besede ob zadnjem odhodu iz domače hiše in gospodu Selšku za poslovilni govor ob grobu.

*Žalujoči:
žena Štefka in otroci z družinami*

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je sklenil dragi mož, oče, stari oče in tast

Franc Šinkovec

Logatec, Stara cesta 32

Iskrena hvala sorodnikom, sosedom, prijateljem in vsem, ki ste nam izrazili sožalje in delili z nami žalost in bolečino v najbolj bridkih trenutkih slovesa.

Posebna zahvala velja osebju Zdravstvenega doma Logatec, gasilskima društvoma IGD KLI in PGD Dolenji Logatec, Logaškemu vokalnemu kvartetu, gospodu župniku Janezu Komparetu, pogrebniemu zavodu Menard in vsem, ki ste darovali cvetje, sveče, za mašo in cerkev, ter vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

*Žalujoči: žena Julijana,
hči Lidija in sin Edvard – z družinama*

Obvestilo o orožju

Zakonsko določen rok za zamenjavo orožnih listin (orožni list, dovoljenje za posest, dovoljenje za posest spominskega in trofejnega orožja, potrdilo oz. odločba za staro orožje...) je potekel 7. januarja 2003.

Ker je vsem starim orožnim listinam potekla njihova veljavnost, pozivamo vse tiste imetnike listin, ki teh niso zamenjali, da to lahko še vedno store na Upravni enoti Logatec, Oddelku za upravne notranje zadeve, Tržaška 13, v času uradnih ur.

Ob zamenjavi listine je treba predložiti: orožno listino; orožje na vpogled; fotografijo 3,5x4,5cm (samo za orožni list); dokazilo o plačilu takse in stroškov nove listine (taksa se plača pri blagajni oddelka).

Upravna enota logatec

L

ogaške

Obogatite občinsko glasilo tudi s svojimi sporočili in s svojimi mnenji!

Napovednik za junij

Od 12. do 29. junija 2003 bo v Knjižnici Logatec
VESOLJE MOSKVE – razstava risb mešane tehnike.
 Razstavlja Vid Sark.

Petek, 13. junija, ob 20. uri v Narodnem domu
 Letni KONCERT ŽENSKEGA PEVSKEGA ZBORA DRUŠTVA INVALIDOV
 IN UPOKOJENCEV z gosti
 Org. in info: Pevski zbor Di Du Logatec, tel.: 01/754 30 49

Sobota, 14. junija, ob 20. uri v Narodnem domu
 SLAVNOSTNI KONCERT OB 30. OBLETNICI GLASBENE ŠOLE LOGATEC
 in otvoritev 3. FESTIVALA VERIS
 Org. in info: GLasbena šola Logatec, tel.: 01/ 754 33 04

Od sobote, 14. junija, do srede, 25. junija, dopoldanske matinee –
koncerti pa ob 18. in 20. 30
 3. FESTIVAL VERIS
 Org. in info: GLasbena šola Logatec, tel.: 01/ 754 33 04

Sobota, 21. junija, ob 20. uri na Čevici
 20. VEČER PRI VODNJAKU
 Nastop Mešanega pevskega zbora Pevskega društva Logatec, prikaz starih obrti,
 nastop zanimivih gostov.
 Org. in info: Pevsko društvo Logatec, tel.: 031/769 448

Nedelja, 29. junija, od 10. ure naprej v Hotedršici
 KRESNA NEDELJA – kulturno etnološka prireditev s prikazom starih običajev
 Org. in info: KTD Hotedršica, tel.: 01/755 91 42

Nedelja, 29. junija od 15. ure naprej na trgu pred cerkvijo sv. Nikolaja
 FARNI DAN – »Župnija se predstavi«
 Predstavitve vseh prostovoljnih skupin, ki delujejo v okviru župnije, nastop narodno zabavnega ansambla,
 športne igre.
 Org. in info: Župnijski urad, pripravljalni odbor, tel.: 01/7541 757.

V programu lahko pride do sprememb; prosimo za razumevanje.
 Podatke zbral Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, Območna izpostava Logatec
 Tržaška c. 13, 1370 LOGATEC, tel.: 01/759 06 10 e-mail: oi.logatec@jskd.si

Radijsko kopitljanje

Notranjskemu radiu niso in niso bile rojenice dovolj naklonjene. Porodni krči so kopitljali med raznoterimi usodami lastnikov pa zakupnikov in odkupnikov, ki so NTR preimenovali v EnTER ali kako že?, dokler ni prav te dni prikopitljal pod Radio 94.

No, dober sosed je vselej boljši kot slab zlahtnik; razprodaje pa so običajno vabljive...
 In poslej – Logatec na postojnskih valovih. Ma, pr' streli!!!

gur

Bralci pišejo

»Tam naj bodo naše zadnje straže!«

Časnik Delo je 13. maja objavilo članek z naslovom »Rupnikova linija – oživitve v turistične namene«. Obsežen uvod nas popelje v čase, kot se zapiše časnikarju – ko je Italija še enkrat zamenjala svoj napadalski lev z osvoboditeljskim in z Rapalsko pogodbo leta 1920 Kraljevini SHS vsilila mejo na črti Peč-Triglav-Porezen-Blegoš-Planina-Snežnik-Kastav do morja. Kaj je to pomenilo za Slovence, ni treba posebej ponavljati. Časi kraljevini narekujejo utrjevanje vojaške linije ob novi meji, prve pobude so bile že konec tridesetih let, prava utrjevalna dela z izgradnjo obrambnega sistema pa pričnejo leta 1937. Tudi italijanska vojska ne sedi križem rok, vojaško utrjuje novo mejo na zasedenih slovenskih tleh.

Za mnogo bralcev Dela po Sloveniji so to zgodbe daljnih časov, ne pa za nas, ki živimo v tem predelu domovine. Logatec leži ravno med obema linijama, in ko prebiram zaključek članka, ki govori o oživljanju Rupnikove, torej »naše« linije, v smislu ureditve nekaterih najzanimivejših objektov za turistično trženje, me spomin ponese v pozna osnovnošolska leta raziskovanj pozabljenih bunkerjev. Odpravljali smo se peš do Mačkovega griča pa potem proti Zaplani in vstopali skozi ozke, z leščevjem zaraščene vhode v betonsko podzemlje. Razminiranih kupol smo se izogibali zaradi modrasov med razbitimi betonskimi bloki. Gnala nas je želja po najdbah in zgodbe o izgubljenih zabojih orožja. Leta kasneje smo s kolesi odhajali na drugo stran – »italijansko«, visoko v pobočja Hrušice in Planinske gore. Tu so bile stvari že resnejše in nevarnejše, našli pa nismo nikoli nič. Doma sem poslušal zgodbe o kontrabantu in življenju ob meji, hkrati pa v gimnaziji zorel ob narodnozavednostnih predavanjih profesorja Zupana, čigar zgodovinska abeceda so bile slovenske etnične meje. Želel sem, da čas opravi svoje in prekrije sledi nepravilne delitve slovenskega naroda, mejo, ki ni bila nikoli slovenska.

Sama ideja oživitve, vem, da je dobronamerna, oživilja se »naša« Rupnikova linija. Verjetno italijanske ne bomo oživljali mi; bilo bi neresno. Izjemno pazljivo je treba pristopiti, če že ne opustiti vzorca turistične atrakcije, saj bo prej ali slej prenesen tudi na drugo, »italijansko« stran. To bo za Italijane izjemno zanimivo, še posebej na Lanišču nad Kalcami, kjer

bodo le lučaj stran od bunkerjev Alpskega zidu občudovali ostanke antičnega kostela, enega v sklopu Claustra Alpium Iuliarum, ščita srca rimskega imperija pred vpadi z vzhoda.

Kako priročno za zgodbo o neki starodavni meji, pa čeprav v Evropski uniji!?

Alojz Gradnik nam v memento zapiše:

*V prah poklekne in odpaše meče
in na žrtvenike zlatoruna
jagnjeta položi v čast Peruna.*

»Tu bo meja!« vojskovodja reče.

In na Brda onostran pokaže:

»Tam naj bodo naše zadnje straže!«

Jan Mihevc

Vozniška dovoljenja - odjava vozil — zavarovanje

Letos poteče mnogim imetnikom vozniških dovoljenj desetletni rok njihove veljavnosti. Bodite pozorni na potek svoje listine in pravočasno poskrbite za njeno podaljšanje. Podaljšanje veljavnosti se vpiše v obstoječe vozniško dovoljenje. Če ni možnosti vpisa v predpisani prostor, se izda novo vozniško dovoljenje (v tem primeru je treba predložiti fotografijo 3,5 x 4,5cm).

Z novelo zakona o obveznih zavarovanjih v prometu se zavarovanje ob spremembi lastništva vozila ne prenaša več na novega lastnika, temveč velja le do trenutka, ko novi lastnik sklene novo zavarovanje. Zavarovanje je novi lastnik dolžan skleniti pred registracijo vozila na svoje ime.

Prejšnji lastnik lahko uveljavlja povračilo premije pri svoji zavarovalnici na dva načina:

1. Nalepka se odstrani z vozila - odjava vozila iz prometa. Prejšnji lastnik mora za vrnitev premije svoji zavarovalnici predložiti: pisni zahtevek za vračilo premije, original zavarovalne police, po kateri se premija vrača, dokazilo o odjavi vozila iz prometa ter dokazilo o odstranitvi nalepke.
2. Nalepka ostane na vozilu - odjava vozila zaradi odsvojitve.

Če se pogodbeni stranki dogovorita, da nalepka ostane na vozilu, staro zavarovanje velja do sklenitve novega zavarovanja, ki pa mora biti sklenjeno pred registracijo vozila na novega lastnika. Po sklenitvi novega zavarovanja lahko prejšnji lastnik uveljavlja povračilo premije, če zavarovalnici predloži: pisni zahtevek za vračilo premije, original zavarovalne police, po kateri se premija vrača, dokazilo o spremembi lastništva (kopijo overjene kupoprodajne pogodbe, prometnega dovoljenja...) ter dokazilo o sklenjeni novi zavarovalni pogodbi za odsvojenno vozilo (originalna zavarovalna polica ali fotokopija, fotokopija prometnega dovoljenja, ki se glasi na novega lastnika). Nalepka za tehnični pregled ostane na vozilu za čas njene veljavnosti. Pri motornih vozilih, starejših od 12 let, je treba tehnični pregled opravljati vsakih 6 mesecev; na to je vezana tudi veljavnost nalepke. Motornemu vozilu, kateremu poteče veljavnost nalepke, preneha veljati tudi prometno dovoljenje.

Če lastnik takega motornega vozila v 30 dneh ne pridobi veljavne nalepke ali ne odjavi vozila iz registracije, uvede upravni organ postopek za odvzem registrskih tablic.

Upravna enota Logatec

Odprta vrata izobraževanju in še čemu

Logaški obrtniki in podjetniki so v pritličju zbornične stavbe uredili konferenčno predavanjske prostore, kakršne si je Logatec lahko le želel.

Območna obrtna zbornica Logatec je 5. junija s krajšo priložnostno slovesnostjo, ki jo je z izbrano besedo spretno vodil zbornični sekretar Janez Gostiša, odprla vrata v prenovljene prostore v pritličju zbornične stavbe na Tržaški 11. Stavbi sicer Logatcu še kar naprej po domače pravijo »stara lekarna«. Seveda, ljudje imajo v mislih nekdanjo lekarno magistra farmacije Janeza Kristana. Ta je kot zasebna lekarna dolga leta domovala v Kristanovi hiši, zgrajeni tik pred drugo svetovno vojno – leta 1939. Po preselitvi lekarne v stavbo novozgrajenega Zdravstvenega doma leta 1972 je tu prodajala čevlje žirovska Alpina. Kasneje sta stavbo odkupila Obrtno združenje in KLI. V taistem pritličju je nato imela poslovne prostore Splošna obrtna zadruga Notranjka; v nadstropje pa se vselila Območna obrtna zbornica (ki je nasledila Obrtno združenje), ki tod posluje še dandanašnji. Po preselitvi Notranjke v gornjelogaško staro šolo pa je prostore najela tekstilna in obutvena trgovska hiša Sanpavlja.

Predsednik OOO Edvard Šinkovec razpira vstop v novo konferenčno dvorano.
Foto: J. Gostiša

Po odselitvi Sanpavlje se je zbornica odločila preurediti pritlične prostore v konferenčno dvorano-predavalnico za potrebe izobraževanja obrtnikov in podjetnikov pa tudi za potrebe drugih uporabnikov. Projektne rešitve so delo podjetja Božič inženiring iz Idrije, in so zajele poleg predavalnice še manjšo učilnico s prehodnimi prostori v kletnem delu ter sanitarije v nadstropju. Dela, ki so jih domala vsa opravili domači obrtniki in podjetniki, so se začela lani. Vrednost del z osnovno opremo, ki so jo tudi zvečine oskrbeli domači

podjetniki, velja kakih 16 milijonov.

»Tako smo zaključili prvo fazo vzdrževalnih del na objektih, ki so last zbornice. Do njene 30-letnice bomo uredili še zunanjščino in nekatere prostore te zgradbe ter usposobili objekt na Kalcah (v Hrušici). Del prostorov bomo dali na razpolago razvojnemu centru, s **preostalimi bomo še naprej gospodarili tako, da bodo vir financiranja zborničnih dejavnosti, tistih dejavnosti, ki sta članom najbolj potrebni: izobraževanje in svetovanje...** Želim, da bi novi prostori postali središče izobraževalnega utripa, saj so nova znanja temeljnega pomena za obstoj in napredek gospodarskega življenja,« je prepričljivo in optimistično sklenil svoj otvoritveni nagovor predsednik OOO Edvard Šinkovec, tik predno je prerezal otvoritveni trak.

Pomembnost pridobitev logaške Območne zbornice so na slovesnosti še posebej naglasili gostje: poslanec Stanislav Brenčič, direktorica občinske uprave Alenka Gorza Jereb in predsednik krajevnih skupnosti Naklo Berto Menard. Udeleženci so nato sledili povabilu k ogledu prenovljenih prostorov, ki so tako udobno, lično, prikupno in smotno urejeni, da utegnejo biti vabljivi mnogokomu, morda tudi občinskemu svetu, ki se doslej shaja v komaj primernem prostoru Narodnega doma.

Marcel Štefančič

Deseti slovenski tour

Deseti slovenski tour je nekako obližnil tudi Logatec. Kolesarji z desete dirke po Sloveniji so 9. maja pripeljali z Vrhnike, kjer so načeli slovito kraljevsko etapo, skozi logaški drevored.

Logaški kolesarski "oddih" pred zahtevnim vzponom.

Foto: J. Turk

Bilo je, kakor da jim je bila namenjena vožnja skoz senco lip za blažji oddih na poti proti Rovtam in dalje po gorskih preizkušnjah prek Jamnika in Starega vrha vse do sklepnega vzpona na Šmarjetni gori.

gur

VAŠKI MUZEJ IN GALERIJA LAZE

Ogledi po dogovoru
Informacije: KŠD LAZE-
JAKOVICA,
Nataša Prestor,
tel.: 01/7544-803.

VOJNI MUZEJ LOGATEC

Ogledi ob sobotah in nedeljah
od 10. do 18. ure,
med tednom po dogovoru.
Informacije: Janez Švajncer,
tel.: 01/7542 790.

Vsem bralcem
Logaških..... čestitamo
ob 25. juniju
za - dan državnosti.

Uredništvo

Naš muzealec med prejemniki prestižnega Valvazorjevega priznanja

Med muzealci, ki so 19. maja prejeli Valvazorjevo priznanje, je bil tudi Janez J. Švajncer, ki smo mu zastavili nekaj vprašanj.

Kaj je sploh Valvazorjevo priznanje in kaj vam priznanje pomeni?

»Valvazorjeva priznanja so najvišja priznanja v Sloveniji za delovanje in dosežke na muzejskem področju. Muzealcem pomenijo toliko kot pesnikom, pisateljem, igralcem in drugim umetnikom Prešernove nagrade. Valvazorjeva priznanja podeljuje Slovensko muzejsko društvo. Merila za podelitev so zelo visoka, in prav v tem je posebno priznanje logaškemu Vojnemu muzeju, ki deluje v nemogočih razmerah, brez primernih prostorov, brez kakršnekoli pomoči. Zdaj pa se je z Valvazorjevim priznanjem uvrstil med najbolj spoštovane dosežke med velikimi slovenskimi državnimi muzeji.«

Zakaj vas je Slovensko muzejsko društvo nagradilo s svojim priznanjem?

»V obrazložitvi so poudarili postavitev Vojnega muzeja Logatec, moje delo na področju pouka

vojno-zgodovinske tematike na Slovenskem in izdajanje vojnogodovinskega zbornika. Naštete so bile moje knjige Vojna in vojaška zgodovina Slovencev, Slovenska vojska 1918-19, Vojna zgodovina in druge. Slišal sem tudi, da veljam med muzealci za poznavalca starega orožja, uniform, odlikovanj, vojaških oznak in še česa s tega področja. Sicer pa sem z muzealci zares že veliko delal. Prvo muzejsko razstavo o odlikovanjih na Slovenskem sem postavil leta 1978 v Pokrajinskem muzeju v Mariboru in v Narodnem muzeju v Ljubljani. Najbolj odmevna je bila razstava o prvi svetovni vojni leta 1988. Drugim muzejem je povedala, da se lahko ukvarjajo tudi s to tematiko, ki je bila do tedaj precej zamolčana.«

Kolikšen delež ima pri vašem delovanju zgodovina Logatca?

»Za junaškega Černeta sem vedel že veliko prej, kot sem našel svoj novi dom v Logatcu. Vedel sem, da je od tu prišla tudi žena generala Maistra,

predvsem pa sem vedel, da je to eden najboljših delov Slovenije. Zato se tudi njegove zgodovine lotevam z vedno večjim veseljem. Gradišče na Velikih bukvah nad Gornjim Logatcem je izjemen izziv in skušal bom pomagati, da bo zaslovelo v skladu s svojo pomembnostjo. V Vojnem muzeju imamo razmeroma malo predmetov iz Logatca, toda gotovo se bo prej ali slej tudi tukaj premaknilo. Denarja za nakupe, seveda, nimamo, dandanes pa so starine predvsem blago. Toda vsi ne gledajo tako. Ko je Vesna Rudolf s Tržaške ceste prenavljala hišo, me je poklicala, naj pridem pogledat, ali je med odvrženo šaro tudi kaj zanimivega za muzej, in res: našel sem zelo lepo ohranjeno plinsko masko iz prve svetovne vojne. Stane Rehberger iz Blekove vasi je prinesel v muzej čelado iz ameriškega bombnika, ki je padel pri Logatcu leta 1944. Jože Bolčina je posodil znamenito sulico, ki jo je našel na Hrušici. Takšne lepe pozornosti povedo, da tudi Logatčani počasi

Janez J. Švajncer pred svojim vojaškim muzejem.

sprejemajo Vojni muzej za svojega. Sicer pa je bilo zame pomembno tudi logaško Februarsko priznanje, ki mi ga je župan Janez Nagode izročil prav letos.«

Ali mislite, da se Slovenija

dovolj zaveda vašega prizadevanja in vam je sploh kdaj finančno pomagala?

»Kot že rečeno, Vojni muzej deluje brez vsake denarne pomoči, Vojnozgodovinski zbornik pa se financira samo iz prodaje. Častne

nagrade in priznanja so lepa stvar, toda ko je treba plačati dohodnino in druge dajatve, ki jih muzej plačuje enako kot obrtniki in podobni samostojni podjetniki, čast ne pomaga čisto nič; dacarji hočejo denar. Ne bi želel nikomur delati krivice, toda kolikor vem, smo v Sloveniji edini vojaški muzej, ki je uradno registriran in ki posluje preko računa ter plačuje vse dajatve. Drugi se vsemu temu izognejo, oblast pa jim gleda skozi prste. Sicer pa je mogoče tako kar prav, saj Slovenci od nekdaj pravimo: čisti računi – dobri prijatelji. Kot nepopoljšljivi optimist verjamem, da bodo tudi za Vojni muzej Logatec prej ali slej napočili lepši časi. Če pa ne, bom zadovoljen tudi s tem, kar imamo, in – upam – da bodo zadovoljni tudi Logatčani.«

Gospod Švajncer, hvala lepa za ta pogovor. Želimo pa vam obilo novih odkritij in zbirateljske sreče.

Albin Čuk

Dekleva in Adam zmagovito v cilj

V nedeljo, 25. maja, se je na logaškem dirkališču v Zapolju pomerilo nad 40 dirkačev, ki jih je uvodoma pozdravila zapoznala pustna šema na temo pokojnega maršala Tita.

Brez pustne maske pa se je po dirkališču v nekaj krogih demonstrativno zapodil avstrijec Walter Leitgeb z Arrowsovo Formulo 1, deležen navdušujoče pozornosti.

Po tej predstavitvi je šlo zares in pokal Seicento Siemens junior si je pridiral Nino Adam. V šprinterski dirki združenih divizij po pravilniku pokala SNP 2000 pa je zmagal Igor Dekleva s svojo Alfa Romeo 156, tik za petami pa mu je skoz cilj pripeljal Aleš Hace, tudi z Alfa Romeo 156.

Kakorkoli, dirkališče v Zapolju kar opazno promovira Logatec, tudi če je gledalcev manj od pričakovanih. Časopisni stolpci se pa le na široko polnijo.

gur Ogorčeni spopad med Alfami.

Foto: J. Turk

Logaške, glasilo občine Logatec; izdajatelj Občinski svet občine Logatec; odgovorni urednik Marcel Štefančič; oblikovalec Goran Rupnik; tisk: Grafika Graecr, d.o.o., Celje; izdano 3450 izvodov. Naslov uredništva: Logatec, Tržaška 15, 1370 Logatec; telefon ob ponedeljkih, sredah in petkih od 10. do 12. ure (01) 7590-626 ali (01) 7590-600, E-mail: logaske@logatec.si

Fotoobjektiv-nost

TOZD »GOZDARSTVO«
TOK »GOZDARSTVO«

samoupravna
skupnost za
zaposlovanje
Logatec

Trdožive socialistične samoupravne sledi.

Dobro se drži; do naslednjih volitev so le še dobra tri leta
Foto: J. Turk

SONY-ERICSSON T310

9.800 SIT*

TC Mercator na Vrhniki

*Akcija Usodna privlačnost - Podaljšanje ali nova naročnina za 24 M.

TOLEA d.o.o. Slika je simbolična, ponudba velja do razprodaje zalog.

POOBLAŠČENI ZASTOPNIK DRUŽBE MOBITEL D.D.

MEGA-PHONE

TC MERCATOR, Robova 6, Vrhnika, tel.: 01 755 71 61, GSM: 041 342 000